

11

Як зробити кар'єру й при цьому зберегти емоційне та фізичне здоров'я? Відповідь знає психолог Марина Коптелова

«Як контролюється ціноутворення та випуск лікарських засобів? Куди скаржитися на недоброякісні ліки? Чи варто довіряти рекламі лікарських препаратів?» - тема нашої наступної «прямої лінії». Гостем редакції буде **Олексій Станіславович СОЛОВЙОВ**, голова Державної служби з лікарських засобів. Поставити свої запитання Ви зможете 21 лютого з 15.30 до 16.30 за телефоном: 253-15-83. Крім того, їх можна надсилати завчасно на електронну скриньку: imrich@ukcc.com.ua

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 17 ЛЮТОГО 2012 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 31 (4675)

ЦИТАТА ДНЯ

ТАНЕР ЙИЛДИЗ:

«Хочу подякувати, що ви допомогли нам, надавши додаткові обсяги газу зі своїх сховищ. Такі жести ніколи не забуваються».

Міністр енергетики та природних ресурсів Турецької Республіки про допомогу України у період, коли Росія обмежила поставки газу

Кількість населення дедалі скорочується

ДЕМОГРАФІЯ. Станом на 1 січня 2012 року чисельність населення України становила 45 млн 633,6 тис. осіб. Про це повідомляє Державна служба статистики. У порівнянні з 2010 р. (45 млн 778,5 тис.) чисельність населення скоротилася на 144,9 тис. осіб.

Кількість новонароджених в 2011 році збільшилася майже на 1% — до 502,595 тис., кількість померлих скоротилася на 4,9% — до 664,588 тис. осіб. Міграційний приріст становить 17,096 тис., підвищившись на 5,9%.

Таким чином, загальний коефіцієнт продовжив тенденцію зменшення, склавши в 2011 році -3,5 на 1000 осіб.

Найбільший приріст населення спостерігався в Києві (15,1 тис. осіб) та Закарпатській області (3,4 тис. осіб), скорочення населення — у Донецькій (-29,8 тис.), Луганській (-18,6), Дніпропетровській (-16,2) областях.

У 2010 році населення України зменшилося на 184,4 тис. осіб, нагадує РБК-Україна.

ЦИФРА ДНЯ

520,9 тис. осіб

мали офіційний статус безробітних станом на 1 лютого 2012 р. За даними Держстату, рівень безробіття становить 1,9%

Європейські стандарти нам не указ?

Неякісне пальне — горе і автомобілю, і водієві

ПАЛЬНЕ. Міненерговугілля ще на півроку продовжило чинність застарілих стандартів якості бензину та дизпального

Кримські котельні не витримують природних аномалій

НАСЛІДКИ. Вибух у Феодосії оголив проблеми автономії

Людмила **ЩЕКУН**,
«Урядовий кур'єр»

Не встиг Крим оговтатися від зимових колапсів на автошляхах, як сталося нове лихо — в

Феодосії вибухнула котельня АП «Кримтеплокомуненерго». В морози, хоч вже й не такі люті, мешканці 29 багатоповерхівок, дитячий садок та школа на кілька днів залишилися без опалення. 12

лютого, в неділю, о другій по обіді в одному з житлових кварталів Феодосії прогрімів вибух. Попри те, що його потужну хвилю відчували всі прилеглі будинки, ніхто з мешканців не постраждав. Навіть

двоє операторів котельні, на щастя, уникли травм. Аварія залишила без тепла 1732 квартири площею 9,6 тис. кв. метрів.

— Вибуховою хвилею зірвало стінні і основні бетонні конструкції

будівлі. Уламки стелі засипали один з трьох робочих котлів. Частина металевих конструкцій відлетіли на 200 метрів, у двір розташованої поруч школи.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 16 лютого 2012 року

USD 798.8100
за 100 доларів США

EUR 1045.8021
за 100 євро

RUB 2.6677
за 100 рублів

AU 137834.67

AG 2691.19

PT 130445.67

PD 54958.13

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Президент обіцяє підтримку перспективним підприємствам

НАЦІОНАЛЬНЕ ВИРОБНИЦТВО. Вітчизняні вагони мають неабиякий потенціал на внутрішньому і зовнішньому ринках збуту

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Першим пунктом робочої поїздки Президента Віктора Януковича на Полтавщину стало село Потоки Кременчуцького району, де глава держави взяв участь у відкритті Навчально-оздоровчого комплексу «Ерудит» Кременчуцького педучилища ім. А. С. Макаренка. «Наші діти — це майбутнє, а обдаровані діти — це ті, за ким підуть інші», — урочисто промовив Віктор Янукович під час церемонії. Глава держави висловив сподівання, що цей навчальний заклад виховуватиме майбутніх учених, інженерів, будівничих сучасної України.

Президент подякував усім, хто доклав зусиль для втілення в життя ідеї створення навчального центру. Він також оглянув класи та інші приміщення комплексу. Керівництво закладу розповіло про умови навчання та відбору дітей на навчання.

Віктор Янукович подарував колективу та вихованцям Навчально-оздоровчого комплексу «Ерудит» нове сучасне обладнання. Серти-

Президент ПАТ «Крюківський вагонобудівний завод» Володимир Приходько ознайомив Віктора Януковича з виробничим процесом на підприємстві

фікат на мультимедійний комплекс для класу математики Віктор Янукович передав після церемонії відкриття закладу.

Прес-служба глави держави інформує, що Навчально-оздоровчий ком-

плекс «Ерудит» створено на виконання доручення Президента від 22 липня 2010 року щодо організації цілодобового оздоровлення дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Заклад діє на

базі закритої школи-інтернату в селі Потоки і проводить цілодобове оздоровлення та навчання обдарованих дітей. До складу комплексу входять навчальний і спальний корпуси, їдальня, спортивно-ігрове

містечко з футбольним полем зі штучним покриттям, тренажерний комплекс та майданчик для спортивних ігор.

У Кременчуку Віктор Янукович відвідав ПАТ «Крюківський вагонобудівний завод», поспілкувався з трудовим колективом і ознайомився зі зразками продукції заводу. Він, зокрема, оглянув вагони метро та міжрегіонального швидкісного електропотяга, пасажирський спальний вагон.

Генеральний директор Укрзалізниці Володимир Козак розповів Президенту, що його відомство планує закупити тисячу вантажних вагонів виробництва цього підприємства. Укрзалізниця та Крюківський завод спільно розробили кілька моделей таких вагонів, які вже успішно пройшли випробовування.

Президент також дізнався, що попри дещо вищу ціну нових вантажних вагонів порівняно з аналогами, купувати продукцію саме Крюківського заводу вигідніше. Ці вагони мають більший експлуатаційний ресурс, а відтак потребують менших витрат.

Звертаючись до працівників заводу, глава держави висловив переконання, що такі підприємства потребують державної підтримки, а також замовлень від ДП «Укрзалізниця». «Те, що ви робите, має надзвичайно велику перспективу, і держава це буде підтримувати», — відповів Віктор Янукович.

Він наголосив на важливості розвитку експорту української продукції. Бо лише за цієї умови можливе зростання національної економіки. При цьому Україні слід збільшувати додану вартість своїх товарів шляхом поглиблення переробки сировини, випуску більших обсягів готової продукції та її належного маркетингового просування на потенційних ринках збуту.

Крім того, Президент звернув увагу на колосальний інвестиційний потенціал України, який можна ефективно реалізувати тільки за інноваційно-інвестиційної моделі розвитку економіки.

Того ж дня у Кременчуці Віктор Янукович провів нараду з господарсько-адміністративним активом Полтавської області.

Добробут починається з інфраструктури

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

РОЗВИТОК. На зустрічі з Віктором Януковичем голова Київської міської державної адміністрації Олександр Попов доповідав про масштабні проекти, заплановані в рамках стратегії розвитку Києва.

«Ми обговорювали плани розвитку міста, які реалізовуватимуться за підтримки

Президента та уряду в 2012 році», — сказав посадовець по завершенні зустрічі. Вони тісно пов'язані з розвитком інфраструктури, будівництвом нових підземних шляхів, мостових переходів та нових станцій метрополітену.

«Я доповів про напруження щодо початку реалізації таких проектів і отримав підтримку Президента», — зазначив голова КМДА, додавши, що глава держави до-

ручив йому активно працювати в напрямку соціально-економічного розвитку міста.

Окрім цього, порушувалися питання соціального захисту громадян, які потребують першочергової підтримки від місцевої та державної влади.

А доповідь голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації Олександра Вілкула була присвячена минулорічним результатам роботи.

Вже по завершенні зустрічі з Президентом голова Дніпропетровської облдержадміністрації повідомив, що йшлося здебільшого про економічну, соціальну та гуманітарну сфери, а також про плани на 2012 рік.

Розповів Олександр Вілкул і про отримані від Віктора Януковича завдання. «Президент звернув увагу на питання розвитку регіону, покращення інвестиційного клі-

мату. Глава держави поставив завдання з реалізації інфраструктурних об'єктів... Також це низка серйозних завдань у сфері економіки щодо залучення інвестицій, зростання виробництва, заробітних плат та соціальних гарантій», — пояснив він.

Як повідомляє прес-служба Президента, у ході зустрічі глава держави наголосив на важливості розв'язання проблем у галузі

освіти та охорони здоров'я (нині в Дніпропетровській області реалізовується один із пілотних проектів у рамках реформування медичної сфери). «Серйозні завдання стоять у сфері освіти. Зокрема це забезпечення дітей місцями в дитячих садках. У цьому контексті Президент дав доручення до кінця поточного року вирішити питання з чергами», — додав посадовець.

Ревізори ставлять чиновників «на місце»

ЖКГ. Держфінінспекція проводить моніторинг і контроль за кожним фактом необґрунтованого підвищення комунальних тарифів

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Споживачі не повинні оплачувати неефективність, безгосподарність, а в деяких випадках і незаконну діяльність житлово-комунальних підприємств. Таку позицію озвучив на брифінгу в стінах Будинку уряду голова Державної фінансової інспекції Петро Андреев. «Це проста і водночас жорстка позиція чинної влади, зокрема Президента і Прем'єр-міністра», — констатував він.

Для запобігання безпідставному здорожчанню для населення вартості комунальних послуг Держфінін-

спекція у лютому розпочала перевірки комунальних підприємств сфери житлово-комунального господарства щодо обґрунтованості підвищення тарифів на послуги. Відповідне урядове доручення відомство отримало наприкінці січня.

«За дорученням найвищого державного керівництва ми проводимо моніторинг і контроль за кожним фактом необґрунтованого підвищення тарифів», — сказав Петро Андреев.

На сьогодні по всій Україні фахівці Держфінінспекції перевіряють законність підвищення тарифів на комунальні послуги, яке

відбулося в IV кварталі минулого року та в січні поточного. Крім обґрунтованості та економічної доцільності підвищення тарифів, ревізори перевіряють формування невиробничих затрат і собівартості послуг, законність використання коштів, сплачених споживачами комунальних послуг.

Для активізації цієї роботи керівництво відомства акцентувало особливу увагу на зворотному зв'язку з громадськістю за допомогою телефону довіри, який діє як у центральному апараті (425-38-18), так і в кожному її територіальному органі. І грома-

дяни не залишаються байдужими до цих проблем. Від початку лютого Держфінінспекція отримала понад 100 дзвінків від людей, які повідомили про різноманітні випадки необґрунтованого, на їхню думку, підвищення тарифів на комунальні послуги. Усі їх ретельно перевіряють. Як наслідок, на сьогодні проводиться близько півсотні ревізій щодо з'ясування законності збільшення комунальних тарифів.

Попри те, що перевірки обґрунтованості підвищення тарифів на комунальні послуги лише розпочалися, у багатьох випадках пересічні споживачі

вже сьогодні отримали практичні позитивні результати від ревізій. Щойно керівництво Держфінінспекції заявило через засоби масової інформації про свої наміри провести зазначені перевірки, як низка органів місцевого самоврядування у Чернігівській, Харківській, Сумській і Полтавській областях, не чекаючи на візит ревизорів, одразу ж знизила раніше підняті тарифи.

«Такі факти можна віднести до наших локальних перемог, оскільки головна мета цих перевірок має соціальний характер: захист інтересів пересічних спо-

живачів, наших простих громадян», — цитує слова Петра Андреева прес-служба Державної фінансової інспекції.

Також він зазначив, що 2011 року в Україні значно зменшилась кількість фінансових порушень у державному та комунальному секторах економіки. Так, відсоток втрат відносно загальної кількості охоплених контролем фінансових та матеріальних ресурсів держави минулого року становив 1,1 %. Для порівняння, 2010 року під час проведення комплексного аудиту стану національної економіки цей показник становив майже 5%.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Держава не забуде ветеранів

ТУРБОТА. Уряд максимально підтримуватиме воїнів-афганців та їхні сім'ї

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

До кінця року уряд вирішить усі проблемні питання, поставлені членами Київського міського комітету сімей воїнів, загиблих в Афганістані. Про це заявив Прем'єр-міністр Микола Азаров під час урочистого зібрання з нагоди Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав та 23-ї річниці виведення радянських військ з Афганістану.

«Я зустрівся з матерями загиблих в Афганістані, вдовами, і я їх запевнив, і запевняю вас усіх, що всі ті питання, які ми обговорили, а їх було п'ять, у цьому році будуть вирішені», — запевнив глава уряду.

Під час зустрічі члени Київського міського комітету сімей воїнів порушили перед Прем'єром питання про відновлення доплат сім'ям загиблих воїнів-афганців з Києва, прирівнення цих сімей до інвалідів та оздоровлення за рахунок держави, виділення двом родинам квартир та допо-

моги в ремонті церкви Воскресіння Христового, а також виділення коштів на ремонт пам'ятників афганцям, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ.

Микола Азаров зазначив, що уряд максимально підтримуватиме учасників бойових дій на території інших держав та їхні родини. За його словами, цьому сприятиме робота консультативної ради, створеної відповідно до Меморандуму між урядом і афганцями для постійного

діалогу: «Жодне урядове рішення, пов'язане з афганцями та іншими ветеранами, не буде прийнято без консультацій, без наради з цим представницьким органом».

У свою чергу, голова Української спілки ветеранів Афганістану Сергій Червонопиский подякував Прем'єру за увагу до проблем афганців. «Зараз у нас з'явилася реальна можливість для діалогу. Я не хочу лестити, але з попередньою владою у нас такого діалогу не виходило», — сказав він.

ПРОШУ СЛОВА!

«Загалом» — ще не означає всім

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Недавні протести чорнобильців та інших пільговиків, викликані зменшенням соціальних виплат, змушують владні структури уважніше ставитися до запитів цих людей, оперативніше реагувати на недоліки, пов'язані з їхнім обслуговуванням. Ось і в Черкасах чимало чорнобильців обурені тим, як держава забезпечує їх безплатними ліками. Подібна ситуація склалася й у деяких районних центрах. Добре, що місцева влада дослухається до скарг цих людей, намагається наводити порядок.

Недавно представники обласної влади та керівники лікувальних закладів обговорювали проблему забезпечення пільговими ліками за «круглим столом». І дійшли висновку, що чимало фактів, які наводять у своїх скаргах чорнобильці, такі реальні.

Начальник головного управління праці та соціального захисту населення облдержадміністрації Михайло Складаров навів приклад: людині, яка одержує сім тисяч гривень пенсії й продовжує працювати на високооплачуваній посаді, ще й має бізнес, лікар виписав ліків за рік на 8 тисяч гривень. Іншому чорнобильцеві виписали торік препаратів на 11,3 тисячі гривень.

Подібних випадків багато. Звичайно ж, ці люди могли б придбати ліки або принаймні частину за власний кошт. Залишається тільки покладатися на совість лікаря та адміністратора лікувального закладу, який би мав контролювати ситуацію. Крім того, лікарі чомусь полюбляють виписувати рецепти саме на дорогі медикаменти закордонного виробництва, хоч вітчизняні аналоги коштують значно дешевше.

Загалом же, як сигналізують чорнобильці, виходить, що безплатні ліки часто одержують одні й ті самі особи. Вони справедливо протестують проти такого свавілля. Адже якщо в державі бракує коштів, пишуть вони, то це стосується всіх, а не окремих, про кого й потурбуватися нікому.

Згоден із цим начальник головного управління охорони здоров'я та медицини катастроф облдержадміністрації Володимир Брожик. Більш того, каже він, якщо одним хворим чорнобильцям випи-сують ліки, а іншим — ні, то тут уже є елементи корупції. Дехто з лікарів може розпрощатися з роботою. Це буде справедливо з точки зору лікарської етики.

Хворі люди, а кожен із чорнобильців має цілий «букет» різних недуг, просто закидали скаргами з цього приводу обласну організацію «Союз-Чорнобиль». Як допомогти цим людям, нині ламає голову й голова цієї організації Володимир Болтенков. І доходить єдиного висновку: просто потрібно навести елементарний порядок, а не ділити пільговиків на більш і менш заслужених.

І чому б не взяти приклад у цьому з обласного центру радіаційного захисту населення? Принаймні його досвід відзначали учасники «круглого столу». Керівник установи Лариса Дудник тут особисто контролює виписування пільгових рецептів, виправляючи всілякі перекося, не допускаючи несправедливості.

Нині головних лікарів уже зобов'язали жорстко контролювати кожен виписаний пільговий рецепт. Але ж хіба для цього потрібні особливі вказівки чи спеціальні перевірки?

Так, держава багато чого повинна робити цим людям. Зокрема й забезпечити хворих пільговими ліками. Торік для цього чорнобильцям області спрямували 5 млн 228 тис. грн. Цього року влада пообіцяла віднайти більшу суму — з обласного бюджету вже направили додатково 658 тис. гривень.

На Черкащині проживає сьогодні 127,5 тисячі постраждалих від аварії на ЧАЕС. Майже п'ять тисяч із них — в обласному центрі. Торік загалом кожен четвертий отримувал пільгові рецепти на ліки. Однак «загалом» — ще не означає кожному з тих, хто конче цього потребував.

РНБО візьметься за правоохоронців

ПРІОРИТЕТИ. Андрій Ключев наголошує: кожен українець має почуватися захищеним як від злочинців, так і від свавілля людей у погонах

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Президент поставив завдання посилити роль Ради національної безпеки і оборони для координації роботи органів влади щодо зміцнення безпеки нашої держави в усіх без винятку напрямках. Про це повідомив Секретар РНБО Андрій Ключев.

«Виклики сучасного світу для України стають дедалі більш серйозними. Наша держава інтегрована в світові політичні та економічні процеси. І, як ви бачите, дуже чуйно реагує на зміни, що відбуваються у світі», — зазначив посадовець. Водночас, за його словами, Україна має стати вагомим політичним та економічним гравцем на міжнародній арені.

Андрій Ключев підкреслив, що економічна безпе-

ка в XXI столітті відіграє першорядну роль, проте Україна всі роки незалежності роботу в цьому напрямку явно недооцінювала. «Наприклад, зростання залежності від світових ринків, накопичення зовнішніх боргів, зниження наукоємності реального сектору, зношеність промисловості та інфраструктури — лише неповний список загроз, мінімізацією яких системно займається влада», — цитує слова Секретаря РНБО прес-служба відомства.

Одним із головних завдань, яке поставлено перед РНБО, є енергетична безпека та підвищення енергоефективності. «Ті мільярди, які Україна віддає щомісячно за неймовірно дорогі енергоносії, ми могли б вкладати в модернізацію економіки, створення нових високотехно-

логічних підприємств. Дорогі енергоресурси і величезні енерговтрати — це ціна кожного нашого товару, це мільярди коштів, недодані пенсіонерам, освіті та охороні здоров'я», — наголосив Андрій Ключев.

Крім того, за його словами, необхідно прискорити реформи в силовому блоці та підвищити якість цих реформ. «Коли ми говоримо про захист національних інтересів, підвищення обороноздатності України, важливо розуміти, що йдеться про цілий комплекс завдань. Це не тільки професіоналізм і мобільність армії, а й сучасний рівень її озброєння, а отже — серйозні кроки з розвитку військово-промислового комплексу. Це також означає підвищення ефективності спеціальних служб для захисту інтересів краї-

ни, і в першу чергу — економічних», — заявив Секретар РНБО.

Він також підкреслив, що в контексті судово-правової реформи важливими є зміни в роботі всієї правоохоронної системи, підвищення якості її функціонування та мінімізації корупції в силових структурах. «Ви прекрасно знаєте, що нам ще дуже багато належить зробити, щоб кожна людина відчувала себе захищеною не тільки від злочинності, а й від свавілля правоохоронців», — наголосив Андрій Ключев.

Важливим завданням він також назвав забезпечення екологічної та техногенної безпеки країни: «Зношеність промисловості та інфраструктури не дозволяє владі розслаблятися ні на хвилину», — підкреслив посадовець.

Робітники потрібніші за менеджерів

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

АКТУАЛЬНО. Цій темі було присвячено брифінг міністра освіти і науки, молоді та спорту Дмитра Табачника, який він провів у ході останнього засідання уряду.

Головний освітянин поінформував журналістів, що в Україні здійснює освітню діяльність 991 професійно-технічний навчальний заклад, що знаходиться у сфері МОНмолодьспорту із загальним контингентом учнів та слухачів понад 406 тисяч осіб.

Однією з новацій є те, що вперше за роки незалежності професійно-технічна освіта отримала затверджену нинішнім урядом Державну цільову програму розвитку на 2011-2015 роки, обсяг фінансування якої сягає понад 3,5 млрд грн.

«Є всі підстави сподіватися, що виконання Програми забезпечить:

Хороші автослюсарі завжди були на вагу золота

Фото з сайту primamedia.ru

створення системи якості професійно-технічної освіти; модернізацію фінансового забезпечення та управління професійно-технічною освітою; підвищення престижності робітничих професій; удосконалення мережі професійно-технічних навчальних закладів шляхом їх укрупнення», — цитує слова Дмитра Табачника прес-служба Міністерства освіти і науки, молоді та спорту.

Торік затверджено 34 державні стандарти з професій, що мають попит на ринку праці. У їх розробці активну участь брали і роботодавці, і науковці. Прикладом такої співпраці, за словами міністра, є агрегований або розширений державний стандарт за професією «зварювальник».

Зараз у стадії розробки перебуває ще понад 60 державних стандартів з актуальних на ринку праці професій. Практично вже завершено такі державні стандарти: «Верстатник широкого профілю», «Деревообробник

будівельний», «Опоряджувальник будівельний», який об'єднує 6 професій, «Оператор інформаційно-комунікаційних мереж». Важливим у системі розвитку професійно-технічної освіти є залучення соціальних партнерів. Торік уперше укладено угоди про співпрацю і з Федерацією роботодавців, і з відомою компанією СКМ, і з групою роботодавців хімічної галузі GROUP DF.

Як зазначив Дмитро Табачник, його відомство почало активно впроваджувати конкурси фахової майстерності серед учнів і слухачів професійно-технічних навчальних закладів. Вони мають надзвичайну популярність. Торік 30 переможців відзначено стипендією Президента України, а цього року заплановано проведення 5 конкурсів з таких робітничих професій: агент з організації туризму, слюсар з ремонту автомобілів, лікар, монтажник гіпсокартонних конструкцій та продавець продовольчих товарів.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення Р.Богатирьової
Віце-прем'єр-міністром України - Міністром
охорони здоров'я України

Призначити БОГАТИРЬОВУ Раїсу Василівну Віце-прем'єр-міністром України - Міністром охорони здоров'я України.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
14 лютого 2012 року
№ 89/2012

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення А.Клюєва Секретарем
Ради національної безпеки і оборони України

Призначити КЛЮЄВА Андрія Петровича Секретарем Ради національної безпеки і оборони України.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
14 лютого 2012 року
№ 90/2012

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення А.Клюєва з посади
Першого віце-прем'єр-міністра України —
Міністра економічного розвитку і торгівлі
України

Звільнити КЛЮЄВА Андрія Петровича з посади Першого віце-прем'єр-міністра України — Міністра економічного розвитку і торгівлі України.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
14 лютого 2012 року
№ 88/2012

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення Р.Богатирьової з посади
Секретаря Ради національної безпеки
і оборони України

Звільнити БОГАТИРЬОВУ Раїсу Василівну з посади Секретаря Ради національної безпеки і оборони України.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
14 лютого 2012 року
№ 87/2012

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення О.Аніщенко з посади
Міністра охорони здоров'я України

Звільнити АНІЩЕНКА Олександра Володимировича з посади Міністра охорони здоров'я України.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
14 лютого 2012 року
№ 86/2012

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення О.Вознюка з посади
державного уповноваженого
Антимонопольного комітету України

Звільнити ВОЗНЮКА Олександра Володимировича з посади державного уповноваженого Антимонопольного комітету України.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
14 лютого 2012 року
№ 84/2012

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 лютого 2012 р. № 73-р
Київ

Про затвердження фінансового плану
державного підприємства «Дельта-лоцман»
на 2012 рік

Затвердити фінансовий план державного підприємства «Дельта-лоцман» на 2012 рік, що додається до оригіналу.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАДРОВІ ПИТАННЯ

Кабінет Міністрів України

призначив:

РАДІОНОВА Дмитра Володимировича директором Державного підприємства з питань поводження з відходами як вторинною сировиною;

звільнив:

РОМАНЕНКА Євгена Олександровича — з посади директора Державного підприємства з питань поводження з відходами як вторинною сировиною за власним бажанням;

ЗАВАДЯКА Олександра Петровича — з посади заступника директора Державного департаменту з питань банкрутства у зв'язку з переходом на іншу роботу;

ЄФІМОВУ Ларису Павлівну — з посади заступника Державної інспекції з контролю за цінами у зв'язку з ліквідацією цієї інспекції (пункт 1 частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України).

Європейські стандарти
нам не указ?

Віталій ЧЕПІЖКО,
«Урядовий кур'єр»

Про повний перехід на нові європейські стандарти якості нафтопродуктів було оголошено ще торік у березні. Кабінет Міністрів та вітчизняні нафтопереробні підприємства підписали навіть відповідний меморандум про партнерство. З огляду на те, що модернізація виробництв займе певний час, у документі прописали можливість продовжити до 31 грудня минулого року дію старих стандартів. Час минув, і що ми маємо?

Кабмін укотре відклав на півроку повний перехід на стандарти якості нафтопродуктів, які відповідають вимогам «Євро-4» і «Євро-5». Аргументація дуже проста: припинення дії старих стандартів призведе до зупинки єдиного державного підприємства з виробництва нафтопродуктів — Шебелинського ГПЗ, — повідомили «УК» у прес-службі Міністерства енергетики та вугільної промисловості.

Політика
подвійних
стандартів

Окрім державного ГПЗ, існують ще Дрогобицький та Надвірнянський НПЗ, які, на переконання експертів, не встигнуть модернізуватись навіть до кінця цього року і не зможуть перейти на випуск світлих нафтопродуктів за новими стандартами. Отже, останнє рішення Міненерговугілля означає, що українські НПЗ мають право і надалі виробляти низькоякісне пальне. Для українських автовласників такий крок міністерства не можна назвати подарунком.

Тим часом найбільші українські НПЗ встигли витратити на поліпшення якості своєї продукції чималі кошти і тепер змушені зазнавати втрат. Нагадаємо: випуск пального за новими стандартами «Євро-4» і «Євро-5» освоїли Одеський, Кременчуцький і Лисичанський нафтопереробні заводи.

Що ж дасть країні продовження дії застарілих стандартів? «Це очікувана, але шкідлива, невиправдана і незрозуміла пільга держави нафтопереробникам, які, з одного боку, ще не спромоглися або не хочуть модернізувати власне виробництво. А з іншого — для добросовісних нафтопереробників абсолютно втрачається сенс проведеної ними модернізації підприємств. І все це лише через те, що державне підприємство, яке належить ДП «Укргазвидобування» «Нафтогазу України», — газопереробний завод не модернізований.

Коментуючи для ЗМІ цю ситуацію, директор консал-

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ

На «старому» бензині в Україні їздить чотири мільйони автівок

тингової групи «А-95» Сергій Кукун сказав, що остаточний перехід на нові стандарти дав би, наприклад, можливість Україні захистити і споживачів, і виробників від неякісного дизельного пального, що надходить трубопроводом із Росії. Але Міненерговугілля це не вигідно, оскільки через нові стандарти потрібно було б практично закрити Шебелинський ГПЗ. «Розумію, це великі втрати, — каже С.Кукун, — у такому разі міністерство могло б піти на те, аби розробити для цього підприємства особливі технічні умови, керуючись якими, воно могло б деякий час продовжувати працювати по-старому. Або можна було зв'язати «поганого постачальника пального» і

зокрема, слід диференціювати підходи до пального однакових марок, виготовлених за різними стандартами. Тобто бензин А-92 виробництва Надвірнянського НПЗ, де не проведено модернізації, має бути дешевшим, ніж «лисичанський» 92-й. Особливо це слід враховувати під час встановлення рекомендованих роздрібних цін, коли цінова межа встановлюється для всіх видів бензину незалежно від його походження», — пропонує енергетичний експерт Вадим Кухар.

У процесі переходу до нових стандартів якості є момент, який не варто скидати з рахунків. В Україні залишається значний парк автомобілів, які цілком можуть їздити і на пально-

модернізації заводів, а також контролю якості пального від держави негативно впливає на ситуацію в українській нафтовій галузі. Вітчизняні НПЗ страждають від нерівних конкурентних умов і різкого збільшення імпорту нафтопродуктів на внутрішній ринок. «В Україні немає жодних стимулів для переходу на нові стандарти якості палива. Ми, наприклад, вклали значні кошти в модернізацію Лисичанського НПЗ, зокрема у його повний перехід на виробництво нафтопродуктів класу «Євро-4» і готові продовжити інвестиції для повного переходу на рівень «Євро-5». Проте нам потрібно знати, що отримаємо від цих інвестицій», — коментує віце-президент із продажів, трейдингу і логістики ТОВ «ТНК-ВР Коммерс» Олена Алексєва.

У Міністерстві енергетики та вугільної промисловості кажуть, що уряд відстоює інтереси держави. У нафтопереробній промисловості країни працюють 14 500 осіб. Підприємства галузі платять ПДВ і акцизний збір з виробництва нафтопродуктів. Збільшення виробництва нафтопродуктів — це створення додаткової вартості у своїй країні — забезпечує зайнятість, поліпшує експортно-імпортний баланс, забезпечує приплив валюти до країни.

Сьогодні три найбільших заводи-виробники: Лисичанський, Кременчуцький і Одеський нафтопереробні заводи виробляють паливо європейського стандарту «Євро-4», яке нічим не відрізняється від того, яке імпортери ввозять з-за кордону. Різниця в тому, що на імпортованому паливі заробляє іноземний виробник, а українському — вітчизняний.

Чому ж тоді державні НПЗ не поспішають переходити на європейські стандарти? Чи, можливо, в паралельному ціновому русі «якість — вартість» легше заробити зайву копійку?

Застаріла нормативна база стимулює
збереження на ринку високої частки
низькоякісного моторного пального.

поганого споживача (у Міненерговугілля частенько констатують, що Міноборони не підходить дизельне пальне останніх європейських стандартів) в одне ціле, але цього не роблять, бо набагато легше тримати у «поганих» усіх українських виробників, дозволяючи імпорту успішно конкурувати з вітчизняною продукцією».

Ціна однакова,
але якість різна

Підприємства, які до 1 січня 2012 року вже провели часткову і необхідну модернізацію виробництва і почали випускати пальне за стандартами нового покоління, втрачають нині фінансовий зиск. Коли за однаковою ціною продається продукт двох стандартів — економічна доцільність модернізації нівелюється. «Насправді в самому продовженні дії старих стандартів немає нічого надто загрозливого, якщо не допускати, щоб низькоякісне пальне продавалося як високоякісне. Для цього,

му, виготовленому за старими стандартами. За підрахунками експертів, у країні налічується 4 млн автомобілів з такими паливними системами (всього у нас автівок приблизно 9 млн, за даними Автоекспрес клубу). Отже, на кожен товар знайдеться свій покупець.

Хто контролює,
той і має рацію

— Треба запроваджувати не лише нові стандарти якості, а й методики перевірки, і все, що зі стандартами пов'язано. Застаріла нормативна база стимулює збереження на ринку високої частки низькоякісного моторного пального, — зазначає Геннадій Рябцев, заступник директора НТЦ «Псіхея». — Брак системного контролю держави і нерозвиненість громадського контролю провокують учасників ринку на виробництво і реалізацію низькоякісного пального.

Подальше затягування переходу на нові стандарти, брак стимулів для

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Кримські котельні не витримують природних аномалій

(Закінчення.)

Початок на стор. 1)

Серйозно зруйнована бойлерна, де готують технічну воду для тепломережі, а також магістральні мережі газо- і водопостачання. Остання встигла підтопити всю будівлю котельні, тому газ, воду та електропостачання відразу перекрили, — розповіли «УК» в прес-службі Феодосійської міської ради.

Оговтавшись від вибуху, мешканці кооперативного будинку, розташованого навпроти котельні, почали телефонувати у міські служби, які відреагували на надходження тривожних сигналів миттєво. Протягом 10—15 хвилин представники міської влади, комунальних служб, керівники і співробітники МНС і пожежної охорони, міліція та «швидка», керівництво і фахівці «Теплокомуненерго» вже були на місці події. Після обстеження руйнування фахівцями рятувальники почали розбирати завали.

Роботи не припинялися ні вдень, ні вночі

До вечора того ж дня на місці вибуху вже працювали 62 людини, 25-тонний кран нафтобази, підйомник, трактор і кран «Теплокомуненерго», два аварійно-рятувальні автомобілі міського управління МНС і один — керченського рятувального морського загону. Завдяки зусиллям через кілька годин після аварії було повністю відновлено надходження блакитного палива та електрики до будинків, але батареї все ще залишалися холодними.

О пів на дванадцяті ночі розбирання конструкцій припинили до ранку. В нічну зміну заступили працівники «Теплокомуненерго»: вони почали роботи з прокладки аварійної теплотраси від зруйнованої до найближчої котельні.

— Котельня на вулиці Танкістів із запасом потужності. Тому вона зможе забезпечити теплом всі будинки, які підключать зараз і які опалювалися раніше, — запевнив директор «Кримтеплокомуненерго» Сергій Заєць.

До шостої ранку понеділка вдалося прокласти 200 метрів труби і встановити для неї 200 бордюрів, залишалося ще 120 метрів і 120 бордюрів. Тим часом в помешканнях постраждалих феодосійців температура впала до +17 градусів.

— За нормами це допустимий мінімальний рівень тепла, — сказав Сергій Заєць. І додав: якби у людей виникали скарги на холод у квартирах, їм оперативно видавали б масляні обігрівачі. Їх надало Міністерство соціалістики Криму як допомогу для тих, хто найбільше їх потребував. Також у дворах житлового масиву рятувальники встановили армійські намети, де мешканці могли погрітися, поїсти гарячої їжі та попийти чаю. Знайшла роботу і медичним працівникам та соціальним службам: вони робили поквартирний обхід, і якщо була потреба, надавали необхідну допомогу.

— Жодного ажіотажу серед населення Феодосії не було,

Фото з сайту magnolia-iv.com

Досі невідомо, у скільки обійдеться ремонт зруйнованої котельні

люди просто розуміли ситуацію, що склалася, — повідомив директор «Теплокомуненерго».

Як розповів перший заступник Феодосійського міського голови Ігор Авруцький, вже за добу після вибуху 998 квартир з 1732 отримали довгоочікуване тепло. Інші 734 квартири до теплопостачання підключили лише 15 лютого.

Щодо подальшої долі котельні, то у цьому опалювальному сезоні

вона вже не працюватиме, хоча спочатку передбачалося, що її роботу можна відновити протягом кількох днів. Сума ж завданих збитків досі підраховується.

— Поки точну суму збитків повідомити не можу, але вона буде не дуже великою, оскільки найдорожче устаткування — котли і насосне обладнання — залишилося непошкодженим, — повідомив «УК» директор «Кримтеплокомуненерго».

ЗБИТКИ

Ялта й Алушта готуються до тотального будівництва

Спекотність наближення курортного сезону вже зараз відчувають міста та селища кримського Південного узбережжя. Оскільки до звичайних та заздалегідь прорахованих підготовчих заходів додалися ще й непередбачені витрати — відновлення набережних після ураганих вітрів та 8-бальних штормів. Хвилі-велетні розбили вщент набережну Алушти, змили частину пляжів, зруйнували будівельні споруди. В Ялті шторм завдав великих збитків візитній картці міста — набережній. Він перевернув бетонні плити, розбив ліхтарі, пошкодив дерева, зруйнував тротуарну плитку.

Оговтавшись від наслідків стихії, міські голови двох курортних міст сіли підраховувати збитки. За попередніми підрахунками, тільки на відновлення головної вулиці Ялти доведеться викласти понад 4 млн гривень. В Алушті ситуація набагато гірша, оскільки значних капіталовкладень вимагає не лише центральна набережна, а й набережна Професорського куточка. Після шторму на цій території, просто посеред дороги, утворилася діра довжиною в 30 метрів і глибиною в 9 метрів. Хвилі, розмивши ґрунт під асфальтом, пошкодили каналізаційний колектор, тож водопостачання кількох санаторіям, прилеглим до Професорського куточка, довелося припинити. Шторм був такої сили, що не встояли навіть залізобетонні конструкції. За попередніми підрахунками, для відновлення берегоукріплювальних та пляжних споруд, огорожень, трьох причалів та інших об'єктів треба близько 100 млн гривень. Причому, як попереджають спеціалісти, це не остаточна сума: точніше можна буде сказати лише на початку весни.

Фото з сайту pulsev.com.ua

Незвичні пейзажі для набережної «перлини» Південного берега Криму

— Відновлювати розбиті штормами курортні зони будемо протягом весни, літа і навіть осені, — сказав на прес-конференції в Сімферополі Голова Ради міністрів Криму Анатолій Могильов.

Рада міністрів Криму звернулася до Києва з проханням виділити 16 млн гривень на відновлення набережних Ялти й Алушти, щоб встигнути відремонтувати хоч найнеобхідніше до початку курортного сезону. Адже ні місцеві, ні республіканський бюджети не зможуть розв'язати цю

Суперечності в експертних оцінках

14 лютого на сайті Ради міністрів Криму з'явилася інформація про попередні висновки щодо причин вибуху. Територіальне управління Державного комітету України з промислової безпеки по Криму і Севастополю запевняє, що аварія сталася через самовільне внесення змін до конструкції системи запорної арматури деаератора котельні. У комітеті пояснили, що гідрозасув, який контролює надлишковий тиск з деаератора, повинен міститися усередині будівлі котельні. Проте в котельні у Феодосії гідрозасув був встановлений із зовнішнього боку. Вода в деаераторі замерзла і перекрила доступ до проходження пари. Це призвело до нагнітання тиску і вибуху деаератора.

В свою чергу директор «Кримтеплокомуненерго» запевняє, що за останні 40 років основні елементи котельні не змінювалися, а будувалася вона чітко за проектом, і звинувачує в аварії погоду.

— Котельня спроектована в 60-ті роки. І не розрахована на ту аномально холодну для півострова погоду, яка була цього

року. У зв'язку з різкими перепадами температури вода в деаераторі замерзла і перекрила доступ до проходження пари, як наслідок — вибух, який і став причиною руйнування основних конструкцій будівлі, — пояснив керівник підприємства. За його словами, робота всіх котельень на півострові розрахована на максимальне зниження температури повітря до -16 градусів. Якщо температура виходить за встановлені межі, то котельні можуть ще кілька годин працювати в нормальному режимі. Якщо ж температурний режим не змінюється протягом кількох днів, це порушує нормальну роботу обладнання.

Під час поїздки до Феодосії голова Ради міністрів АРК Анатолій Могильов наголосив, що старі котельні треба переобладнати, аби в подальшому запобігти подібним інцидентам. А тим часом події в Феодосії знайшли відгук у нещодавньому рішенні Сімферопольської міської ради. На своєму засіданні комісія з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій вирішила попередити можливі аварійні та надзвичайні ситуації на об'єктах теплопостачання за рахунок проведення планових перевірок всіх котельень міста. Краще пізно, ніж ніколи.

проблему самотужки. Стихія завдала збитків не тільки цим містам, а й усій береговій лінії аж до Судака: тільки на ремонт шкіл та дитячих садків у чотирьох регіонах півострова необхідно три мільйони гривень, повідомили в Республіканському комітеті з будівництва та архітектури. За їхніми даними, у будівлях шкіл і дитсадків Білогірського, Красногвардійського, Сімферопольського районів і міста Саки зруйновані покрівлі, пошкоджені шибки і покриття. Наразі комітет з будівниц-

тва та управління капітального будівництва при Радміні складають акти і кошторисну документацію щодо пошкоджених об'єктів. У селі Утьос, в районі елітних елінів, пошкоджено понад 170 метрів огорож та близько 600 кв.м. плиток. Невеликий, 190-метровий селищний набережний Партеніта, за попередньою оцінкою, завдано збитків на суму близько 300 тис. грн. Постраждав і партенітський санаторій «Крим». Зараз він тільки підраховує чималі збитки, заподіяні стихією.

У ПРАВОВОМУ ПОЛІ

«З корупцією треба боротися жорстко»

Прокурор Чернівецької області
Петро КОВАЛЬ

Звістка про затримання торік у квітні экс-директора знаменитого Калинівського ринку на хабарі (саме звідси у буремні 1990-ті починалася уся гуртівня на уламках СРСР) змусила вітчизняний бізнес подивитися на Чернівці широко розплющеними очима: «Це ж які обороти треба мати, аби викласти готівкою мало не чверть мільйона доларів за право орендувати якийсь там тимчасовий базарний павільйон?!» Втім, якщо хтось зопалу і кинувся пакувати валізи на Чернівці з надією приєднатися до тутешніх потужних фінансових потоків, то дуже швидко охолов: порушені обласною прокуратурою резонансні корупційні справи посипалися як з рогу достатку.

До речі, перед призначенням на Буковину нинішній прокурор області Петро Коваль очолював слідче управління Генпрокуратури з розслідування особливо важливих справ — зазвичай вони стосуються чиновників, які обіймають керівні посади, й розкрадання майна в особливо великих розмірах.

Про політику жодного слова

— Із 47 торішніх кримінальних справ з ознаками корупції 40 уже скеровано до суду, зокрема й щодо колишнього керівника комунального підприємства «Калинівський ринок», — розповідає Петро Андрійович. — Уже в судах розглядають резонансні кримінальні справи стосовно экс-мера Новодністровська, а також колишнього голови Вижицької райради за зловживання службовим становищем і службове підроблення, що вилилося в незаконне виділення земельних ділянок.

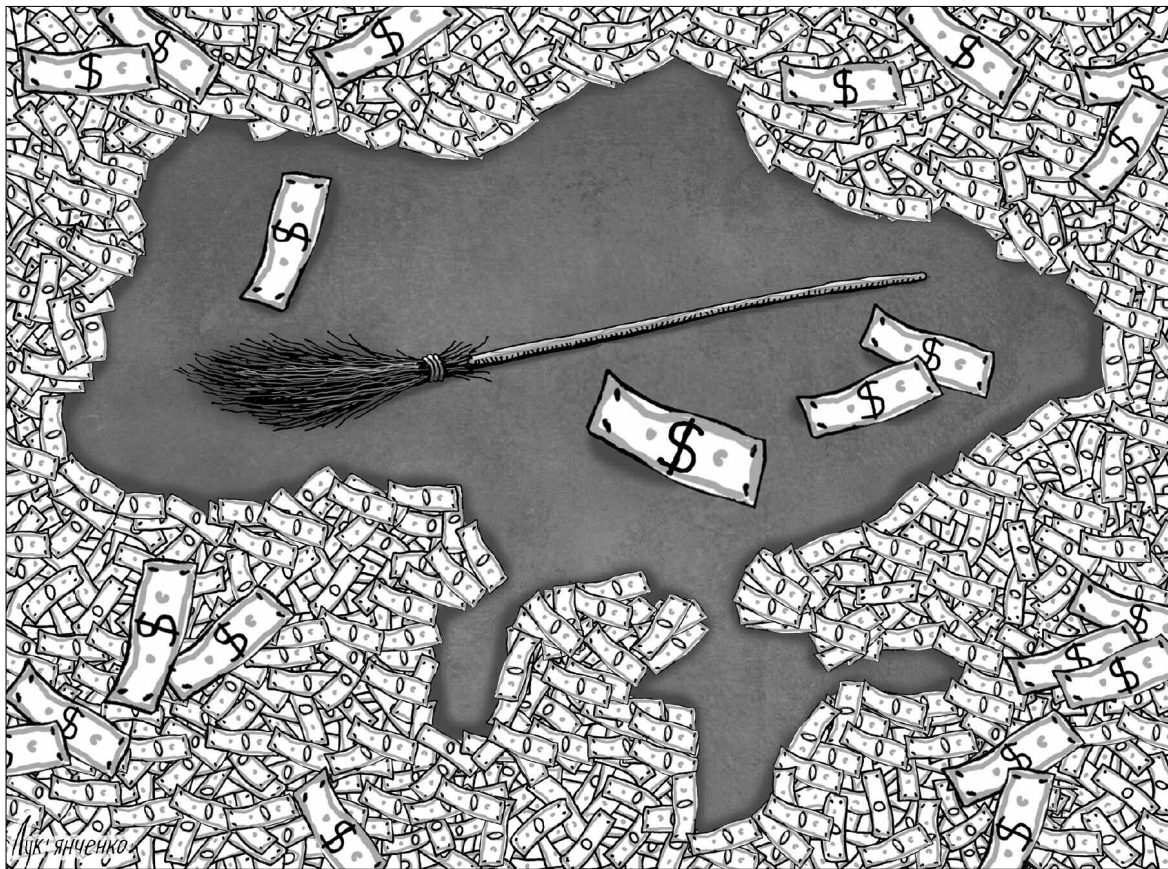
А ось колишнього начальника головного управління капбудівництва облдержадміністрації засуджено до 4 років позбавлення волі за розкрадання грошей в особливо великих розмірах — сума завданих державі збитків становить 1,5 млн грн. Вирок у цій так званій «повеневій» справі (кошти були спрямовані з держбюджету для подолання наслідків стихії 2008 року) ми вважали зам'яким, а тому направили касаційну скаргу до вищої судової інстанції. Таку саму скаргу внесено на судові рішення у справі экс-голови Герцаївської райдержадміністрації, який за зловживання службовим становищем отримав покарання у вигляді обмеження волі на 2 роки й 6 місяців.

Порушено кримінальні справи проти начальника головного управління юстиції області й директора Чернівецького обласного відділення Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності за ознаками злочину, передбаченого ст. 191 ч. 3 КК України. Також за цією статтею спрямовано до суду і резонансну кримінальну справу з обвинувачення директора ДП «Чернівецький навчально-координаційний центр з питань організації автомобільного транспорту», який вимагав 8 тис. доларів за

сприяння під час визначення переможця конкурсу на обслуговування пасажирського автобусного маршруту.

Уже цього року спільно з управлінням СБУ після вимагання і одержання хабара 3 тис. грн затримано слідчого одного з райвідділів міліції, а спільно з УБОЗ на хабарі 11 тис. грн — виконуючого обов'язки директора та головного держінспектора ДП «Експертно-технічний центр», що входить в систему Держгірпромнагляду. Ціла серія «хабарних» справ свідчить, що поза прокурорською увагою не залишилися і навчальні заклади області.

УК Петре Андрійовичу, у вас така спеціалізація — викривати корупціонерів?

— Жодної спеціалізації, звісно, нема. Нагляд у сфері боротьби з хабарництвом та корупцією — серед основних нашої правозахисної діяльності. Дається взнаки плідна співпраця з усіма правоохоронними органами області. Завдяки цьому, хоча підкреслити, Чернівецька область посідає перше місце в країні за темпами зниження злочинності — її рівень торік зменшився на 9%.

З 1 липня минулого року набрав чинності ініційований Президентом Закон «Про засади запобігання і протидії корупції». І зрозуміло, що Генеральний прокурор України Віктор Шшонка справедливо вимагає від своїх підлеглих посилення боротьби з корупцією та хабарництвом. Я зробив би цей закон ще жорсткішим, підвищивши відповідальність за скоєння таких злочинів. Те саме і за збут наркотиків. Адже, по суті, це уповільнене вбивство. А зараз якраз зростає кількість правопорушень, пов'язаних із незаконним обігом

наркотичних та психотропних речовин.

УК І ніхто не намагався з вами домовитися, аби прикрити корупційні справи?

— Це марно — домовлятися зі мною чи на мене тиснути, і в області це розуміють. Проте є спроби прихованого тиску. Ми по всій області перевіряємо дотримання земельного законодавства, й ніхто ніде, приміром, не обурювався діями прокуратури у справі щодо голови Вижицької райради. А тільки-но взяли за звичайну планову перевірку чернівецького ринку «Добробут» — і враз такий галас! Однак для нас політики не існує, коли вирішується питання, є кримінал чи нема.

Москаль прокуратуру не чіпає

УК Колишній Чернівецький міський голова Федорук теж скрізь підкреслював, що він поза політикою. А тепер судиться із міськрадою, яка майже рік тому, здійнявши на всю країну гучний політичний скандал, відправила його у від-

ставку. Проте прокурорського протесту на ті рішення депутатського корпусу не виносили. Тобто там усе законно?

— Кричущих порушень чинного законодавства під час звільнення з посади Чернівецького

Чернівецька область посідає перше місце в країні за темпами зниження злочинності — її рівень торік зменшився на 9%.

міського голови не було, тому й не було протестів із нашого боку.

УК Цікаво, що тепер скаже суд. До речі, обласна прокуратура з огляду на кількість винесених нею касацій часто не погоджується із судовими рішеннями. Як, приміром, у справі Бойчука — один із найрезонансніших торік. — Ця справа, грубо кажучи, вже сидить мені у печінках. Позиція прокуратури не змінилася. Те, що трапилося торік навесні у Заставнівському районі, коли охоронці

ДОСЬЄ «УК»

Петро КОВАЛЬ. Народився у травні 1956 року в селі Білоусівка на Черкащині. Закінчив Харківський юридичний інститут. Працював слідчим районної прокуратури, прокурором Умані і Черкас, керівником слідчого управління Генеральної прокуратури України. Із серпня 2010 р. — прокурор Чернівецької області. Державний радник юстиції 3 класу, почесний працівник органів прокуратури, заслужений юрист України.

приватного ставка разом з головою райдержадміністрації Бойчуком вчинили над трьома рибалками фізичну розправу, — катування. Прокуратура наполягала на мірі покарання за статтею 127 ККУ — від 5 до 6 років позбавлення волі.

Однак суд відбувся. Усі винуватці тих подій (а їх п'ятеро), хоч і частково, визнали свою вину, а троє з них отримали, на нашу думку, вельми м'яке покарання. Ми подали б касацію, але який у тому сенс, якщо постраждали рибалки не мають сьогодні до підсудних ні матеріальних, ні моральних претензій, апеляційні скарги писати не хочуть. Крапка!..

Що стосується взаємин із судами, то значних розбіжностей у нас нема, переважно вирoki відповідають скоєному. Зберігається тенденція до поліпшення якості

— Хвилиночку! Геннадій Геннадійович ніде у своїх публічних виступах прокуратуру не чіпав. По всіх пройшовся, а нас оминув. Мені взагалі ця ситуація трохи дивна, оскільки жодного разу в наших із ним численних бесідах (а ми знайомі з паном Москалем) він не говорив про оборудки на Чернівецькій митниці. І раптом такий потужний потік інформації! Чому, питається, лише зараз? Бо йде до виборів?

Так, ми працюємо над перевіркою фактів, викладених народним депутатом у його запиті до Генпрокуратури. Хочу нагадати, що торік у співпраці зі співробітниками обласного УБОЗу спрямували до суду кримінальні справи щодо чотирьох митників за отримання хабарів. Суми незначні — 100 доларів. Може, беруть і більше. Але попалися саме на цьому. До речі, не було жодної зради наших працівників, тобто просочення інформації під час оперативно-слідчих дій.

Із боржниками розмова коротка

УК Що б ви зарахували до найвагоміших результатів своєї роботи на Буковині?

— Нам вдалося істотно скоротити кількість підприємств, що заборгували своїм працівникам зарплату. Торік їх було кілька десятків, нині всього п'ять. Виплачено понад 12 мільйонів гривень. Заборгованість скоротилася у 15 разів. Причому цілковито ліквідована на підприємствах, які вже припинили свою діяльність. Люди вважали ці кровно зароблені ними гроші безнадійно втраченими.

Як це вдалося? Дуже просто: викликав до себе у кабінет керівників підприємств-боржників і їм пояснював, що краще якнайшвидше розрахуватися зі своїми працівниками, поки наша розмова не набула кримінально-правового характеру. Кажете, це шантаж? Жодним чином. Хоч справді дехто з боржників мусив навіть продати власне авто...

Пріоритетним залишається захист лісових ресурсів. Торік порушено 25 кримінальних справ, де завдані державі збитки становлять від 300 тисяч до 3 мільйонів гривень. Особливу увагу приділяємо захисту прав неповнолітніх і недопущенню протиправних дій серед підлітків. Уже хтозна-скільки років ламаються списи довкола такої серйозної проблеми, як незаконна вибірка гравійно-піщаної суміші з річок області. Закон передбачає за це копіячний штраф, й ті, хто займається таким бізнесом, ладні платити його хоч з кожної ходки вантажівки з гравієм і піском. А треба всього-на-всього дописати в Адміністративний кодекс кілька слів: «з конфіскацією транспортних засобів». Гарантую: все моментально стане на свої місце.

Світлана ІСАЧЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ

Замість газу — вугілля та... гілля

ДОСВІД. Як маленькій Рівненщині вдається зекономити великі кошти?

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Рівненщина — лідер за темпами заміщення дорогого імпортного газу альтернативними ресурсами. Якщо середньокраїнський показник заміщення місцевою сировиною становить 1,5% загального обсягу споживання енергоносіїв, то в Рівненській області він сягає вже 3,5%. А в 2012-му область має подолати 4-відсотковий «бар'єр» заміщення газу відновними та альтернативними видами палива. Такі перспективи визначили в програмі економічного та соціального розвитку області.

І сміття в господарстві згодиться

ПАТ «Волинь-цемент», що є одним з найбільших виробників цементу в державі, ось уже 10 років має німецького інвестора. Німці, відомо, ціну копійці знають. От і порахували: вигідніше вкласти в енергозбереження сьогодні, аніж вічно бути на російській «голіці». А вже процес виробництва цементу доволі енергоємний.

Перехід потужного підприємства на альтернативні джерела енергопостачання спланували у два етапи.

Перший — переведення виробничого циклу на вугілля від українського виробника: у цей проект в 2008—2010 роках інвестовано 60 мільйонів євро. А вже 2011-й дав результат: замість 108 мільйонів кубометрів газу, що їх використовували ще в 2010-му, тепер вклялися у... 7,8 мільйона кубів. Тобто знизили споживання газу в... 16 разів! І при цьому на «Волинь-цементі» виготовили на 27 % цементу більше, ніж у 2010-му. Зрозуміло, що паралельно здійснили комплекс природоохоронних заходів, які не лише убезпечили навколишнє середовище від забруднення, а й до мінімуму знизили непродуктивні втрати сировини.

— Річ у тім, що в Рівному будується сміттєпереробний завод — уже за кілька місяців рівнянам запропонують роздільний спосіб збирання побутових відходів, які йтимуть на переробку. Тут, на «Волинь-цементі», прискіпливо вивчили, так би мовити, етимологію рівненського сміття і зробили висновок: лівова частка продуктів сміттєпереробки підходить для принципово нового, сухого способу виробництва цементу, який переважає в Європі. Окрім того, що це знизить собівартість виробництва продукції, то ще й допоможе розв'язати проблему утилізації твердих побутових відходів, поки що на рівні міста, а далі — області. Ось вам приклад ефективного державно-приватного партнерства, який допомагає,

Альтернативне «блакитному» паливо все частіше використовується у наших котельнях

як кажуть, вбити двох чи навіть трьох зайців, — розставляє акценти голова Рівненської облдержадміністрації Василь Берташ. — А вже сміттєпереробний завод, який запрацює вже восени, — це ще й робочі місця для наших людей. Зрештою, ми тут не піонери: я на власні очі переконався, як цементні заводи Німеччини, Чехії, Польщі активно використовують альтернативні види палива, а деякі вже навіть стовідсотково замінили газ у виробничому процесі.

Як 5 сільських шкіл мільйон зекономили

Ощадливі німці свого не упуштають, скажете. А от як навчитися економити самим, щоб бюджетна копілка не вилітала в трубу в прямому й переносному значеннях?

Щоб знайти конкретну відповідь на це запитання, приїздить до поліської глибинки — приміром, у село Богущі Березнівського району. Торік у січні тут відчинила двері нова школа, що постала на місці аварійної (до слова, кошти на будівництво виділив уряд Азарова). Її котельня працює на щепі (відходи деревовиробництва, сухе гілля, яке раніше просто викидали). Так от, за рік роботи (опалювальний сезон, звісно, тривав півроку) за опалення школи, площа якої майже 4 тисячі квадратних метрів, заплатили 75 тисяч гривень. Замість 280 тисяч, які довелося б викласти з бюджету, якби шкільна котельня працювала на блакитному паливі. Бо щоб опалити газом кубометр площі, потрібно 80 гривень, електроенергією — 77, щепкою — лише 20. Відчуваєте різницю? При цьому шкільна дитвора і в 20-градусний мороз

ходить у змінному взутті, в легеньких блузках та сорочках і користується гарячою водою. А щепу на доволі вигідних умовах постачає підприємстві з сусіднього села Тишиця: кубометр цього палива з доставкою коштує 150 гривень. Вигідно всім: і місцевим жителям, які працюють у підприємстві, і районному бюджету, і, що найголовніше, державі, адже за зекономлені кошти можна будувати нові сільські школи — а така потреба у країні.

— Коли ми зводили цю школу, прийняли принципове рішення: котельня працюватиме на місцевій сировині, а твердопаливний котли теж будуть від місцевого виробника — такі виготовляє наше ВО «Газотрон». Дарма, що поруч, за 5 кілометрів, проходить газ, — пояснює Василь Берташ. — І ось уже маємо економію. Торік ми в області збудували 5 нових шкіл, усі вони мають автономне опалення й працюють на місцевій сировині: тобто все, що раніше йшло в сміття, тепер дає енергію. Тож 5 цих шкіл лише за рік роботи зекономили щонайменше мільйон бюджетних гривень. У 2012-му ми збудуємо й модернізуємо 10 шкіл, які теж працюватимуть на альтернативному паливі. До того ж активно переводимо на нього й котельні навчальних закладів, що збудовані раніше: от у Млинівському районі чимало котлів працюють на соломі, якої там на багато десятиліть вистачить. Ця робота потребує певних вкладень, але ж ми, як бачите, чимало економимо вже сьогодні.

Київський протокол у дії

Звісно, що за один день про виконання доручення Президента та уряду про

ефективне використання бюджетних коштів і перехід на альтернативні джерела енергопостачання не відрпортуєш. Та й будь-яка справа «приречена» на успіх, якщо робиться не за командою згори, а за власним свідомим вибором.

Такий вибір у енергозбереженні Рівненщина зробила давно. Хоча змінювалася влада, хоча область, як і всю Україну, атакували політичні торнадо й економічні цунами, але за будь-яких обставин тут мислили раціонально й не припиняли довгострокових проектів.

Один із них — пілотний інноваційний проект Програми розвитку ООН (ПРООН) та Глобального економічного фонду (ГЕФ), який ось уже майже 10 років працює у Рівному. За

цей час побудовано сучасну ТЕЦ, оснащену когенераційною установкою, що дало змогу закрити 11 застарілих неефективних котельень, облаштовано новітнім обладнанням котельні центральної міської лікарні, пологового будинку, гуманітарної гімназії. Нинішнього опалювального сезону до згаданого переліку додалася ще одна потужна когенераційна установка (яка одночасно виробляє й теплову, й електричну енергію) та у двох міських котельнях поруч із газовими з'явилися котли, що працюють на відходах деревини. Усе це, включно з облаштуванням відповідних складів на котельнях та під'їздів до них, — технічна допомога ГЕФ та ПРООН. До того ж із 2003 року в Рівному працює перша в Україні муніципальна енергосервісна компанія «Еско-Рівне». Нині її активи становлять 1,5 мільйона доларів і вона успішно співпрацює з підприємствами комунального господарства не лише Рівного, а й усієї України. А вже надає широкий спектр послуг із енергозбереження: від енергоаудиту (котрий усе частіше замовляють і бюджетні, й небюджетні установи та організації) до передачі надсучасного обладнання в оренду чи концесію. Отже, хто хоче працювати, шукає можливості. І знаходить їх.

— У Швеції, де енергозбереження стало ледве не національною ідеєю, я бачив, як із звичайнісінької кулькової ручки виростають маргаритки: насіння цієї гарної квітки вживлена в пластик. Тому коли ручка відпрацювала свій ресурс, її достатньо просто всадити в землю, — каже міський голова Рівного Володимир Хомко. — Ми, звісно, ще не Швеція, але Київський протокол уже став для Рівного документом прямої дії —

комунальне теплопостачальне підприємство «Теплотранссервіс» завдяки цілеспрямованій роботі вже продало парникових газів на 30 мільйонів гривень. Ці кошти використали на модернізацію тепломереж.

Верба не проста, а енергетична

Але й це ще не все. На Рівненщині підрастає ще один альтернативний вид палива — енергетична верба, досвідом вирощування якої поділилися сусідні поляки. Вже навесні підприємці, які захочуть займатися цією перспективною справою, отримають адаптовані до наших природно-кліматичних умов саджанці — і вперед, до енергоне залежності! Тут знову ж таки хочуть убити двох зайців: заліснити в такий спосіб малородючі поліські ґрунти та отримати додаткове джерело енергії.

Серйозну ставку роблять і на торф: адже Рівненщина — одна з найбагатших на поклади низинного торфу областей України. Торік на державному підприємстві «Рівнеторф» добули на 15 % більше торфу, ніж у 2010-му, і темпів збавляти не збираються. Торфобрикети та фрезерний паливний торф забезпечують потреби комунального господарства краю: адже це паливо з високою тепловіддачею. Підраховано: 78 тонн брикету замінюють 36 тисяч кубометрів газу. Тож виробництво теплової енергії з торфу економніше на 144 тисячі гривень порівняно з газом. Місцеві виробники готові запропонувати конкурентоспроможне альтернативне паливо комунальникам із сусідніх регіонів. А підприємці дедалі активніше відкривають виробництва торфопелетів та гранул.

ДО РЕЧІ

На черзі — реновація

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Як повідомив міський голова Черкас Сергій Одарич, обласний центр переміг у всеукраїнському конкурсі з питань енергозбереження, яке проводило Агентство національних проектів. За кілька днів планується завершити всі юридичні формальності. Після цього місто має одержати 10-15 млн грн на впровадження енергозберігаючих заходів у житлових будинках.

Кошти спрямують на повну реновацію будинків: заміну вікон, утеплення і ремонт покрівель, встановлення індивідуальних теплових пунктів. Як пояснили у міськвиконкомі, це будинки, де мешканці утворили ОСББ. Головна умова — черкаські також долучатимуться до реалізації цього проекту своїм співфінансуванням.

— У яку суму це виллється — поки що не відомо. Але ми розраховуємо, що мешканці долучатимуться на рівні 5—10 відсотків співфінансування. Потреба на реновацію одного будинку становить 3—4 млн грн. Тому коштів має вистачити на кілька будівель, — розповів Сергій Одарич.

Нещодавно на нараді в Кабінеті Міністрів за участю віце-прем'єра України Сергія Тігіпка, де обговорювали питання енергозбереження, досвід Черкас у запровадженні енергозберігаючих технологій визнано вартим наслідування.

— Ми на сьогодні маємо одні з найнижчих тарифів в Україні на водопостачання та теплопостачання. І в плані використання енергозберігаючих технологій випереджаємо інші міста. Конкуренцію нам складає лише місто Славутич, — зауважив Сергій Одарич. Під час урядової наради було визначено, що ключовим моментом в енергозощадуванні є використання індивідуальних теплових пунктів. Інші заходи (утеплення стін, ремонт покрівель, заміна мереж) можуть бути ефективними лише при використанні індивідуального теплового пункту. Нинішнього року в обласному центрі планують встановити 107 ІТП в житлових будинках і понад два десятки у громадських будівлях — лікарнях, школах, поліклініках, дитячих садочках. Індивідуальний тепловий пункт дає змогу людям самим визначати, коли розпочинати опалювальний сезон і скільки споживати тепла. Тобто жителі самі встановлюють, яку температуру вони хочуть у своїх оселях.

ПРОКОМЕНТУЙТЕ
ЦЮ ПРОБЛЕМУ
НА САЙТІ
UKURIER.GOV.UA

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Духовий оркестр таки відвоювали

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «УК». Його колектив приєднали до камерного оркестру обласної філармонії, але діятимуть вони як окремі одиниці зі своїми концертними програмами

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Після того, як рішенням сесії від 2 лютого нинішнього року Черкаська міська рада, незважаючи на протести жителів міста, ліквідувала юридичну особу муніципальний духовий оркестр, приєднавши його до міського Будинку культури ім. Івана Кулика, ситуація в колективі зовсім загострилася. Про це в одному з попередніх номерів писав «УК». Але ні думка журналістів, ні громадськості, зокрема ветеранів, за ініціативою яких колись і створено відомий оркестр, міську владу не зацікавила.

Тим часом, на переконання як самих музикантів, так і багатьох працівників культури, перетворення професійного колективу в самодіяльний його просто знищило б. Митці змушені були звернутися за підтримкою до облдержадміністрації. І знайшли розуміння з боку її голови Сергія Тулуба, який відповів однозначно:

— Не варто руйнувати те, що вже створене й добре працює!

За дорученням керівника робоча група управління культури облдержадміністрації, до складу якої залучили діячів мистецтв, народних артистів України, відомих представників культури області, вивчила ситуацію. Вони дійшли висновку, що й справді

В оркестрантів з'явилася надія...

запропонована міськвиконкомом реорганізація фактично ліквідує оркестр і, як наслідок, призведе до поповнення лав безробітних. А про мистецькі, духовні втрати годі й казати.

Після цього обласна державна адміністрація запропонувала шляхи збереження оркестру.

Пропозиція полягала в приєднанні основного складу колективу до оркестру обласної філармонії. Тобто до вже існуючого в філармонії камерного оркестру приєднається й духовий, утворивши таким чином симфонічний. Однак і камерний, і духовий оркестри й далі діятимуть як окремі самодос-

татні одиниці зі своїми концертними програмами. Цю пропозицію підтримала і обласна влада, й митці.

— Я вважаю, що ухвалено єдино правильне рішення. Поперше, знімається напруга, люди й далі отримуватимуть заробітну плату. По-друге, підсилюється

камерний оркестр, перетворившись фактично на симфонічний. А про це давно мріє Черкащина. І по-третє, буде збережено професійний духовий оркестр, — прокоментував ситуацію начальник управління культури облдержадміністрації Василь Маршутка.

— Знаю, що це додаткові турботи, додаткові фінансові витрати для філармонії, але ж це дасть змогу не лише зберегти творчий колектив, а й підвищити його статус. Музикантам це буде цікаво, до того ж духовий оркестр зможе втілювати свої самостійні програми. Нам треба працювати для Черкащини, для туристів. Це та користь, яку я бачу від злиття двох колективів, — поділився своїм баченням директор філармонії Антанас Петраускас. Його думку підтримує й художній керівник філармонії Олександр Дяченко.

Директор муніципального духового оркестру Валентина Лич дещо стриманіша у своїх оцінках:

— Я за те, щоб оркестр зберігся як духовий. Хай він буде при філармонії чи ще десь, головне, щоб зберігся...

Всі аспекти втілення в життя цієї ідеї нині вивчають і узгоджують фахівці. А згодом буде ухвалено рішення. Тепер у Черкасах не сумніваються: духовий у недолугих чиновників таки відвоювали!

Та залишаються казки...

ПАМ'ЯТЬ. Не думала, що так швидко доведеться писати вже післямову до сподвижницького життя Миколи Зінчука

Ольга ЛОБАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

Нарис про 87-річного вчителя, фольклориста з буковинської Путильщини, який півстоліття збирав казки, перекази і легенди з усієї України, записав і відредагував 8300 цих фольклорних перлин і видавав, в основному, за власний кошт, вийшов в «УК» невдовзі після того, як він пішов у небуття. Ця сумна звістка надійшла з карпатського села наступного дня після похорону. У різдвяні дні, коли відбувалося останнє в його житті інтерв'ю, він сказав: «Що мені з того, що про мене напишете, допоможіть реалізувати «Казки Галичини», щоб були кошти на наступне видання. Поспішаю. Сьогодні ось п'ю з вами чай, а завтра мене може не бути...».

Пообіцяла допомогти

Фотографуватися не бажав — пручався: «Навіщо, щоб мене бачили дідом, я не фотогенічний». Не хотів жодною дрібницею нашкодити улюбленій справі. Я грішним ділом тоді подумала: бравий дідусь трохи козириться.

Зінчук здавався мені безсмертним, як знайдені ним казки. Тільки, коли переглядала фото на комп'ютері, зрозуміла: цифрова техніка буває точніша за людське око.

Взялася телефонувати керівникам та фахівцям кількох обласних інститутів післядипломної педагогічної освіти, аби посприяти старому вчителю-сподвижнику. З книжками мали ознайомитися завідувачі районними методкабінетами, вчителі української мови і літератури, бібліотекарі. Одні регіони Зінчук хвалив, на інших за байдужість скаржився. «А ви, — повчав, — скажіть їм, що про все напишете в своїй статті... А я — в передмові і мемуарах».

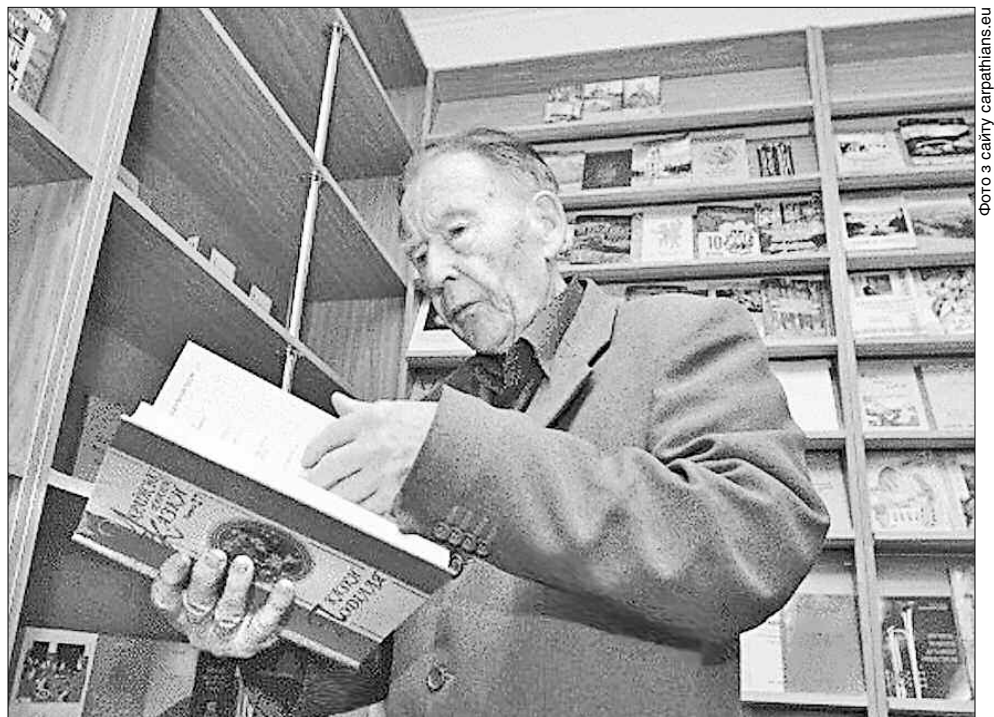
Мемуарів він не написав, а відредагувати останні вісім томів казок Чернігівщини, ще два з трьох томів «Казок Галичини», Поділля і Бойківщини вдалося. «Навіть написав передмову і післямову до останнього 40-го тому», — повідомила директор Чернівецького видавництва «Букрек» Дарина Максимець. Цьому видавництву Микола Зінчук доручив видати книги завершального етапу свого проекту.

Син — стопами батька

Я встигла скontaktувати його лише з кількома людьми, зацікавленими у придбанні для шкільних бібліотек кількадесяти томів казок регіону. Як і домовлялися, мала розмову з освітянами Івано-Франківщини та Закарпаття. «Не хвилюйтеся, — сказала жартівливо начальник обласного управління освіти з Прикарпаття Зінаїда Болук, — я успішно «працюю» у Миколи Антоновича менеджером».

Інша область видалася мені не настільки переконливою, про що зателефонувала Зінчукові. Через день він мене втішив: «Це ви не порозумілися, як буває між двома жінками».

Забороняв писати про свою сокровенну мрію, «аби хтось не нашкодів, не завадив, маю гіркий досвід». Хотів перекласти казки англійською і подати на розгляд ЮНЕСКО як культурне надбання людства. «Довго шукав перекладачів в Україні, — додає директор львівського видавництва «Каменярь» Дмитро Сапіга, — але, при фінансових розкладах вчителя-пенсіонера, без-

Надбання великого вчителя та фольклориста є неосязним

результатно. Разом надіслали електронні листи-пропозиції в товариства української діаспори США та Канади, Союз українців, але відповіді не отримали.

Повідомити про те, що колеги з урядової газети після опублікування нарис про казкаря взяли на сприяти у виданні останніх томів цього унікального

проекту, вже не встигла. Про це говоримо з його сином Олександром Миколайовичем, який, обравши фах лікаря, ніколи не цурався батькових літературних справ, і котрому покійний заповів свою творчу спадщину.

Олександр живе на Львівщині — у хаті, що збудував батько, — й має вико-

нати його заповіт. Влада і громадськість Путильщини, ближнього до райцентру села Довгопілля, де останнім часом працював і проживав уродженець Житомирщини, випускник Львівського держуніверситету Микола Зінчук взялися вшанувати його пам'ять і працю, створивши музей в його оселі.

ТЕРИТОРІЯ СЛОВА

«Поштаментальний роман» — це коли всім комфортно під однією обкладинкою»

Одна з координаторів першого в Україні СМС-твору Галина ВДОВИЧЕНКО

У тернопільського барда та начальника міського управління культури й мистецтв Олександра Смика виник задум залучити до спільної творчості якомога більше авторів і написати СМС-роман. Торішнього листопада письменниця Галина Вдовиченко репрезентувала в місті над Серетом своє нове видання «Бора». Тоді пан Олександр і запропонував їй ідею цього своєрідного буриме та навіть надіслав фразу: «Я вимріяв тебе першим». Минуло два місяці, й з'явився «Поштаментальний роман», до творення якого доклався 31 автор. Подробицями такої нової літературної справи в Україні ділитися з читачами «УК» Галина ВДОВИЧЕНКО.

Правила гри довелось змінити

УК Пані Галино, ви підхопили те, що хтось «вимріяв першим». Похвально. Більше того, навіть стали координатором спільного проекту. Та, здається, задум Олександра Смика трохи доопрацювали?

— Ідея Олександра Смика виникла як гра. Так, він надіслав мені телефонне повідомлення, я розвинула далі власне міркування й заадресувала його Євгену Положю із Сум. Отож усі, хто долучився до цього, взяли відповідальність на себе. Гадаю, що візьму просто участь у цій літературній грі, та сталося, як у тому мудрослів'ї: «без мене мене», ні, не одружили, а визначили координатором проекту.

Повідомлення надходили на мій стільниковий та на електронну пошту, а я перечитувала та дедалі більше усвідомлювала,

що зініційоване буриме — щось розхристане, незібране, не тримається купи. Звернулася за допомогою до письменниці Ірен Роздобудько. Вона пообіцяла й собі долучитися до такої творчої справи. З Ірен і вирішили: треба ставити крапку та почати все спочатку, якщо прагнемо довести задумане до успішного завершення. Виходило, що треба змінити правила гри. Не варто чекати чергових «есемесок» і надалі розвивати певну тему, а, навпаки, кожен автор пише власні літературні шматочки (це може бути як закінчений епістолярний твір чи значний уривок, СМС-листування тощо). Щоправда, запропонували загальну концепцію, основну ідею твору. Щодо форми викладу обмежень майже не було, просто чекала певного листа.

УК І цей лист мав бути надісланий як СМС?

— Аж ніяк. Кожен автор сам вибирав собі, так би мовити, шляхи передачі матеріалу — хтось не відмовився від телефонних повідомлень, хтось надіслав своє творіння електронною поштою, а хтось — листом чи листівкою.

УК Знаю, ваша електронна адреса з'явилася на сайті «Буквоїд», отже, надіслати свої літературні окрайці вам міг будь-хто чи все-таки подбали про творче сито?

— Для себе одразу вирішила: нехай надсилають усі охочі. А тут і лист не забарився: «Чи візьмете в свою компанію людину, яка пише, але нікому ще не показувала власного доробку?» Отже, наважився хтось, зголосився, хіба можна піти йому наперекір? Чесно кажучи, і без цього прохання мені хотілося, аби і маститим

авторам, і початківцям було комфортно під однією обкладинкою.

Доречно буде сказати, що провела ще й такий експеримент. Один мій знайомий має досить добрий літературний смак. Він прочитав усі надіслані дописи й оцінив їх. Цікаво, що своїх максимальних десять балів поставив саме початківцям. Зрештою, ніщо так творчу людину, яка, мабуть, писала досі для своєї шухляди, не окрило, як можливість побачити власну роботу опублікованою чи то в збірнику, чи то окремим виданням.

Іронічно-монументальний, психозно-моментальний

УК Треба сподіватися, що СМС-роман незабаром вийде окремою книжкою?

— Коли започаткували цю нову справу, не гадали, що на основі її може з'явитися книжка. Але мені вже телефонували один видавець. Нині можна цей роман прочитати на сайті «Буквоїд». Читати, до речі, можна як зазвичай: цілком, частинками, із середини чи з кінця.

УК Статистика стверджує, що до написання такого роману доклав

Електронна бібліотека / Проза

31 авторів
«Поштаментальний роман»

29 грудня 2011 року поставлена остання крапка у першому українському СМС-романі

Ідея створити спільний проект виникла у Олександра Смика та Галини Вдовиченко місяць тому, 22 листопада, у Тернополі.

Читати

Останні події

- 10.02.2012 | 08:44 | У Львові презентували книгу «Львівська гастроль» Даниї Хондирки. Андія Куркова
- 10.02.2012 | 12:16 | Микола Бабак презентує «Шарський доріг»
- 10.02.2012 | 17:58 | Літературна збірка України з футболу «Битва до останнього...»
- 10.02.2012 | 18:00 | Письменники до літературного магазину
- 10.02.2012 | 12:15 | Спілка письменників запустила сайт «Укр.П»
- 10.02.2012 | 09:02 | Українське тіло — не порнографія і не лайно. Завада Центру візуальної культури
- 10.02.2012 | 07:46 | Письменник Алексєєв, який пожився у СІЗО, залишив передсмертний записку
- 10.02.2012 | 14:08 | Хіп-хоп Хістон. Відео
- 10.02.2012 | 09:52 | Виступ «Українське тіло: порно чи мистецтво?» ФОТО
- 10.02.2012 | 08:31 | В Лос-Анжелесі померла Віні Хістон

Літературний твір писали понад 30 авторів

Коли діалектизми живлять душу

ПОДІЯ. Нещодавно у Сумському видавництві «Фолігрант» побачила світ унікальна книжка «Червоносільці — діти війни»

Тамара СТРИПКО,
історик
для «Урядового кур'єра»

Особливість видання в тому, що його авторами і частково упорядниками виступили уроженці села Червоного (первинна назва — Старе село), дитинство яких обпала Друга світова війна. Цей дивовижно красивий куточок на Слобожанщині, оповитий легендами і оповідями, оспіваний Олександром Олесею, заснували козаки на чолі з Герасимом Кондратьєвим, які, не бажаючи коритися польській шляхті, майже чотириста років тому переселилися сюди з-під Стави-

ща на Київщині. За кілька років потому вони звели Козацький мур, що поклав початок розбудові Сум.

Козацький дух і сьогодні нуртує в жилах нащадків. Це відчутно й по тональності оповідей авторів книжки, яким далеко за сімдесят, а вони щиро і захоплено пишуть, ніби ведуть тиху бесіду, про своє село, яким воно закарбувалося у дитячій пам'яті, про батьків, що навчили шанувати людей і любити життя, матерів, згорьованих від воєнного лихоліття і тяжкої праці, але зятячих у своєму прагненні попри голод і нестатки поставити на ноги дітей і дочекатися з фронту чоло-

віків. Рано позбавлені нехитрих дитячих радощів, обпалені загравами фронтів і гіркою похороною, навчені голодом терпіти і не коритися смерті, кожен з оповідачів гідно і благородно прожив своє життя, виховав дітей, дочекався онуків і зрозумів, що кращим, а то й єдиним спадком для них стане добра пам'ять про славних пращів і власний приклад, матеріалізований у спогадах.

Сама ідея написати книгу виникла під час зустрічі випускників Червоносільської школи, які її закінчили в 1955 році. Тож у 2005-му створили ініціативну редакційно-видавничу

групу на чолі з колишнім учителем, а нині відомим науковцем Леонідом Черняком, розробили анкету, яку запропонували заповнити всім односельцям, котрі належать до категорії дітей війни.

Серед авторів — у минулому хлібороби, інженери, економісти, вчителі, робітники і лише один професійний літератор — член Національної спілки письменників Олександр Маландій. Брак літературного досвіду в більшості оповідачів лише додає щемного колориту і ностальгійного присмаку цій книзі. Діалектизми живлять душу, як колись у дитинстві най-

смачніша в світі вода з криниці живила тіло. Кожен пише, ніби виводить власну партію у дружному хорі споріднених душ. Так колись співали на сільській вулиці: чий куток переспіває інший.

Подібні відчуття переживає кожен, хто перегортає сторінки видання. Не випадково молодше покоління червоносільців уже розпочало збирати спогади, щоб зробити свій внесок у цей своєрідний літопис. А якби таке бажання пробудилося в кожному селі, напевне б, «не вмерла України ні слава, ні воля». До слова, за ініціати́ви голови правління громадської організації

«Центр соціально-гуманітарного розвитку «Рідний край» Віталія Шийка, залюбленого в українське село, який написав до книжки історичний екскурс і доклав неймовірних зусиль, щоб вона побачила світ, започатковано серію «Літопис малої батьківщини».

Воістину благородну справу виконали автори, за чий кошт книжку і надруковано, видавці Людмила Москаленко — головний редактор ВД «Фолігрант», Андрій Оленко і Олег Ткачов — відповідальні за поліграфію і комп'ютерну верстку, котрі запропонували і втілили вдале поліграфічне рішення.

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

СПАДЩИНА

Від руїн — до сьомого дива України

УСПІХ. Наприкінці минулого року Луцький замок виборов звання одного із семи архітектурних чудес України

Валерій МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»,
Людмила
ВРУБЛЕВСЬКА
для «Урядового кур'єра»

Сьогодні важко уявити, що чотири десятки років тому ця велична споруда була в жахливому стані. І якби не підтримка державою реставраційних робіт та робота команди професіоналів-ентузіастів, хтозна, чи пишався би нині Луцьк цієї визначною історико-культурною пам'яткою...

Витоки Євросоюзу — тут!

Кам'яний Луцький замок постав на місці дерев'яного, що був серцем літописного Лучеська. Перша згадка про давнє місто датована 1085 роком. Найбільше для утвердження цієї оборонної твердині зробив син великого князя литовського Гедиміна і руської княгині — Любарт. Після одруження на волинській князівні Агрипині він не тільки прийняв у придане Луцький уділ, а й православне ім'я Дмитрій. І навіть утвердив себе як оборонець і захисник волинських земель. Саме за його правління дерев'яні стіни були замінені на кам'яні, і замок набув нинішнього вигляду.

У 1429 році у Луцьку, який фактично став другою столицею Великого князівства Литовського, відбувся з'їзд володарів Європи. До волинського міста та його околиць разом із очільниками держав прибули 15 тисяч осіб, що супроводжували їх. Наймогутніші монархи того часу впродовж семи тижнів радилися, як протидіяти агресії з боку Османської імперії, вирішували торговельні питання, планували майбутнє.

Дослідники впевнені: на цьому представницькому форумі в Луцькому замку фактично здійснена перша спроба налагодити загальноєвропейський діалог. І встановити надалі практику розв'язання нагальних проблем не на полі бою, а за столом переговорів. Отож, нині можна сміливо говорити про те, що витоки нинішнього Євросоюзу — саме в Луцькому замку.

Серед багатьох інших цікавих фактів, що пов'язані із цією перлиною вітчизняної оборонної архітектури, є два особливих. Перший стосується того, що на відміну від інших замків, що будувалися за приватні кошти, Луцький замок будували і підтримували у належному стані за рахунок бюджету міської громади. Себто, був державною власністю. Другий — не менш цікавий: впродовж століть жоден загарбник так і не зміг його взяти!..

Наприкінці позаминулого століття фортецю, яка втра-

тила своє оборонне значення і стала аварійною, мало не розібрали на будівельні матеріали, щоб візит російського імператора Олександра II, який мав оглядати Луцьк, був безпечним. Але здоровий глузд тоді переміг. І величні розвалини над річкою Стир залишили у спокої — очікувати кращих часів...

Кращі часи прийшли в останній третині минулого століття, коли ще радянська держава почала фінансувати відновлення первісного вигляду Верхнього замку. Цей процес особливо активізувався після створення у середині 1980-х історико-культурного заповідника «Старий Луцьк».

Ось уже двадцять четвертий рік незмінним директором його є Тарас Рабан. Його першим враженням від новоствореного заповідника був... тихий переляк. Жахливий антисанітарний стан історичної частини старого міста, руїна самого замку спантеличили. Від пориву розвернутися і піти звідси стримало Тараса тоді те, що він якраз готував дисертацію «Громадські центри в умовах реконструкції малих міст Західної України». Тому такі виривав тут залишитися. Принаймні поки не закінчить її написання.

Час вніс свої корективи: наукова робота виявилася закинутою, а практична — з відновлення мало не втраченої старовини — стала справою життя.

Руїни для чотирьох вітрів

Сьогодні туристам важко повірити в те, що до створення історико-культурного заповідника «Старий Луцьк», замок мав усі шанси поступово зникнути з карти міста. Відсутні дахи, брама у В'їзній вежі та вікна у інших вежах замку, дірки у стінах, жахливий стан споруд, купи сміття, яке тут залишали любителі «зварганити на трьох» — від усього цього затишило було протягам, які почували себе тут повноправними господарями.

— Перші кроки розпочали із прибирання старої частини міста, вивезення із замку сміття, організації колективу в дружну команду, — згадує нині перший директор заповідника Віктор Іржицький. — Надзвичайно важливо було зібрати навколо себе відданих своїй справі людей.

Останнє виявилось найважчим, адже на перешкоді стояли ще й малі зарплати працівників заповідника. Але з приходом у команду справжніх ентузіастів-дослідників — старшого наукового працівника, завідувача наукової роботи Петра Троневи́ча, науковця Бориса Сайчука, фотографа Миколи Хилька, історика Валентини Буднікової-Окуневич, фахівців зі ста-

Особливо багато туристів і відвідувачів у Луцькому замку влітку, коли розпочинається сезон весіль

родруків Сергія Крейніна, екскурсовода Сергія Одзівича — все почало налагоджуватися.

Цих людей не відлякувало навіть те, що були періоди, коли у 1990-х по півроку їм не виплачували зарплати...

Серед перших завдань для нової структури також було донесення до населення інформації про те, що новий статус історичної частини міста вимагає певних обмежень. Наприклад при будівництві тут житла. Була також визначена плата за відвідування замку. Перша ціна квитка на вхід в оборонну твердиню була чисто символічною — 5 копійок. Проте цей жест засвідчив жителям Луцька: уже створена державна система, з вимогами якої слід рахуватися!

Звичайно, роботи з благоустрою та реставраційні вели практично безперервно. Важливим кроком стало підключення до роботи науковців. У цьому списку чимало славних імен. Дослідження тут проводили кандидат історичних наук Михайло Кучинко,

науковець зі Львова Святослав Терський, професор Мар'яна Малевська, волинський краєзнавець Григорій Охріменко та інші...

Фактичним завершенням масштабних відновлювальних робіт в замку директор заповідника називає 2006 рік. На той час було не тільки завершено власне реставрацію замку і проведено благоустрій його території, а й створено підземний туристичний маршрут. Він відкрив доступ до фундаментів спорудженої в XII столітті церкви Івана Богослова.

— Без розуміння і підтримки органів місцевої влади, Кабінету Міністрів ми просто нічого не змогли б зробити. Про це слід говорити із усією прямоотою! — каже нині Тарас Рабан. — І за це усім, хто нас підтримував у минулі роки і підтримує нині, — низький уклін!

Витоки українського дзвонарства

Після закінчення основної частини реставрацій-

ДОСЬЄ «УК»

У штаті історико-культурного заповідника «Старий Луцьк» 25 працівників. Площа його території становить 41 гектар — соту частину обласного центру Волині. Вхідний квиток у Верхній замок — 10 грн. Майже половину коштів працівники заповідника заробляють на себе самі. За минулий рік у Луцькому замку побувало 40 тисяч відвідувачів та туристів.

них робіт працівники заповідника на досягнутому не зупинилися. І розпочали наповнювати форму змістом — збирати різноманітні колекції та експозиції, вчитися працювати з екскурсантами, що масово потягнулися сюди із усіх куточків світу. І їм це вдається.

Нині побувати в Луцьку і не відвідати Любартів замок — теж саме, що перебувати в Римі і не сходити у костел Петра і Павла, або бути в Парижі — і не завітати до вежі Ейфеля. Тож чи варто дивуватися, що при населенні Луцька, яке перевищує дві сотні тисяч мешканців, минулого року у замку побувало щонайменше сорок тисяч відвідувачів?

А подивитися їм тут є на що — адже у фортеці, яка отримала друге життя, нині десяток різних виставок. Першою тут з'явилася колекція дзвонів, яка, до речі, стала відправною точкою досліджень дзвонарства в Україні. Розпочалося все в ті радянські часи, коли більшість храмів були закриті, а церковне начиння активно розкрадали і перепродували діючим церквам. Дзвони дуже часто були нікому не потрібними, а подекуди просто валялися біля храмів. Але і їм з часом почали «приобретати ноги».

Коли злодіїв ловили, в міліції поставало питання, куди подіти вилучені речові докази. Їх почали передавати на збереження в заповідник. Тоді в його працівників і з'явилася ідея створення експозиції.

Відтоді самі ентузіасты стали їздити по церквах і збирати нікому не потрібні на той час дзвони. Звичайно, в сільських радах залишалися розписки про передачу дзвонів у заповідник. І коли із здобуттям незалежності церкви почали знову відкриватися, лівову частку дзвонів довелося віддати назад. Тепер в експозиції залишилося шістдесят дзвонів і дзвоників. У тому числі й один із тих, що пам'ятає часи Богдана Хмельницького. У колекції — не лише церковні дзвони, а й ринди з пароплавів, поштові, залізничні, шкільні дзвоники. Є навіть дзвіночки для північних оленів.

З ініціативи працівників заповідника у Луцьк приїхали Олександр Давидов і Валерій Лоханський — науковці з Архангельська. В Україні тоді дзвонарським ділом ніхто не займався, отож вони на спеціально спорудженій у замку

дзвіниці навчили лучан мистецтву добувати музику із дзвонів. І саме із луцького замкового двору це мистецтво впевнено закріплювало по всій Україні.

За виставкою дзвонів з'явилися експозиція в'язниці, арсенал, колекція цегли з різних століть, у якій тепер налічується біля тисячі екземплярів взірців.

У «Музеї волинської книги», що діє нині у фортеці, зберігаються майже три сотні стародруків, починаючи з XVII ст. Основна частина їх — це подарункові владика Рівненського і Острозького Варфоломія, волинянина за походженням. І хоча в Острозі теж є Музей книги, безцінні книги він передавав саме в заповідник. Аби вони жили тут у середовищі середньовіччя.

Остання колекція «Бронь замкова» — це муляжі в натуральну величину техніки і зброї, які застосовувалися при облозі чи захисті замку. Усі вони — діючі, або були діючими. «Були» — бо біля балісти або каменеметальної машини майже завжди є охочі перевірити силу своїх м'язів і вражаючу дію середньовікової техніки. Постріл по встановленій мішені не тільки дає нові відчуття, а й присмак причетності до історії власного народу...

Час від часу для привітання, наприклад, президентів інших країн або учасників міжнародних фольклорних фестивалів, на замкових стінах гучно озивається та на мить затуляє давні мури хмаринкою порохового диму і гармата. Так само, як це було сотні літ тому, коли захисники замку тримали оборону.

...Звичайно, в планах у Тараса Рабана та його команди — створення ще не однієї подібної виставки та експозиції. Адже охоронцям луцьких старожитностей уже відома формула успіху: «Відданих обраній справі + зацікавленість місцевої влади + підтримка держави = успіх!»

Сили луцьким ентузіастам додають і неодноразові визнання та перемоги в різних конкурсах. А визнання Луцького замку одним із семи архітектурних чудес України доводять, що справа, якою займаються працівники заповідника є не тільки благородною, а й надзвичайно потрібною людям. Найперше — для відновлення нашого історичного коріння і виховання патріотизму. Прикро лише, що праця ця поки не оцінена так, як належить.

ОБГОВОРІТЬ ЦЮ ПРОБЛЕМУ В КОМЕНТАРЯХ НА САЙТІ UKURIER.GOV.UA

Фото Валерія МЕЛЬНИКА

ЗДОРОВ'Я

«Синдром менеджера» — це вагомий привід сказати собі: стоп!

Психолог
Марина КОПТЕЛОВА

Нинішній час пропонує великі можливості, а натомість вимагає високого емоційного й фізичного напруження. Інший бік кар'єрного та фінансового зростання — це висока конкуренція, котра спонукає людину працювати дедалі більше. Той, хто вимушений постійно підтримувати високий ритм життя, не вміючи протистояти стресу, рано чи пізно ризикує потрапити в пастку хронічного психічного перевантаження і, зрештою, стати жертвою «синдрому менеджера». Як зробити кар'єру й при цьому зберегти емоційне та фізичне здоров'я, наш кореспондент попросив розповісти психолога Марину КОПТЕЛОВУ.

Коли хочеться все покинути

УК Марино Вадимівно, чи давно з'явився «синдром менеджера» й хто найчастіше від нього страждає?

— Власне сам термін виник 1984 року й ще називається «синдромом вигорання». Група ризику — люди віком від 20 до 45 років, причому чоловіки страждають частіше за жінок. Як звичайно, це найбільш затребувана в професійному плані частина соціуму, котра передовсім спрямована на кар'єрне зростання. Такі люди — трудоголіки, їхня мета — кар'єра та гроші. Образно кажучи, це тяглові конячки будь-якої компанії, котрі отримують специфічне задоволення від високого ритму життя та фінансового чи словесного заохочення своїх зусиль. Їхня мотивація приблизно така: «чим більше я працюю, тим більше досягаю», «я хочу подобатися начальни-

передовсім це стрибки тиску, головний біль, запаморочення, тобто симптоми вегето-судинної дистонії. Надалі може з'явитися гіпертензія, більш серйозні захворювання імунної системи. В чоловіків — імпотенція як зниження сексуальної актив-

все втілити свої кар'єрні амбіції. Такі люди схильні до емоційної напруги, вони психічно часто нестабільні. Не вміючи, так би мовити, вимикати емоції, дати їм лад, просто пригнічують їх. Характерні наслідки емоційного перевантаження — психічні, вегето-судинні розлади й відхилення, зокрема депресії, роздратування, погані настрої, бажання поплакати, втекти й сховатися.

На цей синдром часто ловляться ті, хто прагне все контролювати. Чому? Так виражається невміння довіряти іншим, застосовувати свої організаторські здібності. Цим людям здається, що колеги не здатні впо-

ми за вас людьми. Чим більше захоплює «синдром менеджера», тим сильніше бажання компенсувати себе за рахунок чужого успіху.

УК Звучить парадоксально...

— Так. Здавалося б, людина має прагнути до успіху, але насправді вона підсвідомо хоче сховатися у тінь і компенсуватися за рахунок іншого. Власна реалізація вже не дуже цікава, оскільки дається взнаки втома, а тому виникає готовність задовольнитися чужими успіхами.

Четверте — заздрість. Прикметно, що це почуття викликають саме ті люди, котрі займаються іншим видом діяльнос-

ДОСЬЄ «УК»

Марина КОПТЕЛОВА. Народилася 26 березня 1967 року в м. Костромі (Росія). Закінчила Костромський університет. Працює сімейним психологом.

заздрити вуличному торгівцю пиріжками або вирішує зайнятися фермерством і вирощувати курей. Це яскраве свідчення того, що людина залипла в «синдром менеджера» по самі вуха.

УК Але якщо це поверне емоційну рівновагу, то, можливо, нехай собі вирощує курей чи продає пиріжки?

— За умови, якщо людина справді так вирішила, а не просто тікає від своїх проблем. Насправді вона може зовсім не хотіти вирощувати курей — так маскується прагнення сховатися від реальності. Тестове питання, яке ви маєте собі поставити: що буде, якщо ви втратите свою роботу? Якщо в такій ситуації виникає панічний страх — це ознака «синдрому менеджера».

Показником емоційного перевантаження є й ситуація, коли ми починаємо переносити внутрішнє напруження на своїх близьких: зриваємося на дітях, руйнуємо стосунки, не помічаючи цього. Коли взаємини в сім'ї починають розвалюватися — це означає, що проблема занадто глибока й знадобиться не лише медична, а й психотерапевтична допомога.

Ставлячись до такого стану легковажно, деякі люди доходять до глибоких хронічних депресій, повного уникання соціуму, відмежування від реальності й потребують серйозного лікування. Це не масові випадки, але ігнорувати проблему не варто. Вихід один — робота над собою. «Синдром менеджера» — це вагомий привід сказати собі: стоп! Час зупинитися й дати відповідь на питання: для чого я живу? Якщо людина впорається з цим, то йде далі, розвивається й працює, не втрачаючи себе. Адже така проблема — своєрідний урок, котрий дає змогу розібратися із самим собою.

Тетяна МОЙСЄЄВА,
«Урядовий кур'єр»

ності на тлі сильної фізичної втоми.

Тип людей, схильних до «синдрому менеджера», має, на перший погляд, досить стійку психіку. Спочатку відчуття знеси-

ратися з будь-яким завданням. Через це вони самотужки тягнуть усю роботу, не довіряють команді, в якій працюють. Власне, тому ця проблема й отримала назву «синдром менеджера»: найчастіше від неї страждають керівники середньої, а не вищої ланки. Люди, котрі обіймають високі посади, також страждають від цієї проблеми, проте рідше, оскільки вони краще вміють організувати підлеглих.

УК Марино Вадимівно, цю проблему можливо виявити самотужки чи потрібна допомога психолога?

— Людина сама здатна діагностувати в себе ознаки «синдрому менеджера», не звертаючись до лікарів. Чіткий сигнал — це настрої. Якщо щоранку ви прокидаєтеся не в гуморі, навіть коли за вікном чудова погода, а робочі справи в порядку — це перша ознака емоційного перевантаження. Цікаво, що зазвичай настрої змінюється, щойно людина приходить на роботу й включається в активне життя. Друге — зовнішній вигляд: як правило, в таких людей завжди згаслі очі, вони виглядають втомленими, сірими. По-третє, зверніть увагу на те, з ким спілкуєтесь: чи не з'явилося бажання проводити час з успішніши-

ті, причому їхнє фінансове становище цікавить того, хто страждає від «синдрому менеджера», значно менше. Людина ловить себе на думці, що їй стало нецікаво робити те, чим вона займалася досі. Вона починає читати оголошення про роботу, шукає нові вакансії в газетах. Умовно кажучи, зовні успішний менеджер середньої ланки починає абсолютно щиро

ЩО РОБИТИ

✓ На першому етапі досить буде так званих контрольних дій, котрі зорієнтують, що робити далі. Передовсім варто підвищити кваліфікацію й професійний рівень, утвердити власну самооцінку, оскільки при «синдромі менеджера» вона знижується. Але тут є підводний камінь — часто результат таких дій буває тимчасовим, оскільки якщо «синдром менеджера» почав розвиватися, людину взагалі перестає задовольняти робота й ритм, в якому вона досі жила.

✓ Якщо зміна кваліфікації чи відпочинок не принесли результатів, це — друга стадія. В такому разі проблему слід розв'язувати, враховуючи два ключових моменти. По-перше, лікувати медикаментозно, бо зазвичай при «синдромі менеджера» та хронічній втомі збій дає весь організм. Передовсім страждають нервова та імунна

система, шлунково-кишковий тракт.

✓ Але лікарі не врятують, якщо людина не буде працювати над собою. Тому психологічна допомога має бути обов'язковою. Якщо ви здатні проаналізувати ситуацію й зрозуміти, чого вам бракує, то можете впоратися з цим самотужки. Якщо ні — потрібна або допомога фахівця, який навчить мислити абстрактно й аналізувати свій стан, або певні тренінги чи відпочинок на кшталт медитативних практик. Слід визначитися зі своєю роллю в житті, відповісти собі на питання: хто я є на сьогодні? Чи важливо те, чим я займаюся, і чого я взагалі хочу?

✓ Слід також активувати ті аспекти, котрі внаслідок високого робочого ритму відігравали другорядну роль — хобі, особисте життя. На час лікування вони повинні займати більше часу, ніж робота.

Показником емоційного перевантаження є й ситуація, коли ми починаємо переносити внутрішнє напруження на своїх близьких.

ку», «мені подобається, коли я досягаю певних результатів і мене за це обов'язково хвалять».

Отже, з'являється емоційна напруга, спричинена почуттям відповідальності, прагненням до лідерства, бажанням визнання. Робочий день потенційних жертв «синдрому менеджера» перетворюється з восьмигодинного на дедалі довший, вони не помічають, що час, відведений для відпочинку, починає заповнюватися роботою. А невміння розслабитися, зняти стрес призводить до емоційного й фізичного перевантаження.

УК Що має бути першим дзвіночком, на який повинна зреагувати людина, — самопочуття, настрої?

— Насамперед відчуття втоми та бажання все покинути. Якщо ми говоримо про здоров'я, то

лення не приносить особливих незручностей — втомився, то й втомився. Якщо людина після відпустки з новими силами взялася до роботи, радше їй справді просто потрібен був відпочинок. Якщо втома лишилася й ви повернулися з курортів, можливо, ще більш розбитим — це вже хронічне явище й, швидше за все, ви вже нажили «синдром менеджера».

Учіться довіряти іншим

УК Чи обов'язково за прагнення бути успішним на професійному терені доводиться платити психічними перевантаженнями?

— Ні. Цьому синдрому насамперед піддаються ті, хто має рухливу нервову систему й цілеспрямовано прагне попри

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

ЗАЛІЗНА ДУША. У Токіо регулярно відбуваються Міжнародні виставки робіт, на яких найбільше приваблюють відвідувачів моделі андроїдів, подібних до людини як зовні, так і за поведінкою. Хоч розробка таких моделей перебуває лише на початковій стадії, та з кожним днем вони дедалі більше нага-

дують істот, що самі проголосили себе вершиною еволюції. Погляньмо хоча б на Кемерон Філіпс, вигаданого персонажа — героїню фільму «Термінатор: битва за майбутнє». З такою дівчиною не лише світ рятувати, а й підтверджувати сентенцію: їй притаманне все людське.

Школярі допомогли міліції

Євдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

ВЧИНОК. Четверо учнів Петрівської школи Бобровицького району, що на Чернігівщині, йшли вулицею і побачили вражаючу картину: просто на дорозі лежав побитий одинокоселець, а дорослі його обминали. Діти підійшли, щоб допомогти чоловікові, і він назвав їм ім'я свого кривдника. Незабаром і той з'явився поруч та відігнав хлопчаків від потерпілого. Останній важко звівся на ноги і покульгав до свого двору. А вранці його знайшли мертвим. Слідчо-оперативна група міліції з'ясувала, що летальний випадок настав через травми.

Співробітники Бобровицького райвідділу внутрішніх справ збилися з ніг, шукаючи свідків пригоди. Та ніхто не міг (чи не хотів) сказати нічого певного. І тоді до них підійшли місцеві школярі, які пролили світло на кримінальні події. Злочинця, до речі, раніше судимого, було заарештовано. У його будинку знайшли особисті речі потерпілого, згодом він у всьому зізнався. Сварка, як і слід було очікувати, виникла на ґрунті спільного розпивання міцних напоїв. Тепер зловмисник дістане те, що заслужив.

Генерал-майор міліції Олександр Михайлик у компанії школярів, яким під силу дорослі вчинки. Зліва направо: Олександр Микитенко, Артем Соболю, Сергій Бойчук і Руслан Данівський

Працівники міліції були надзвичайно вдячні небадюжним школярам. Адже у свої 14 років вони, на відміну від дорослих, виявили справжню громадянську свідомість.

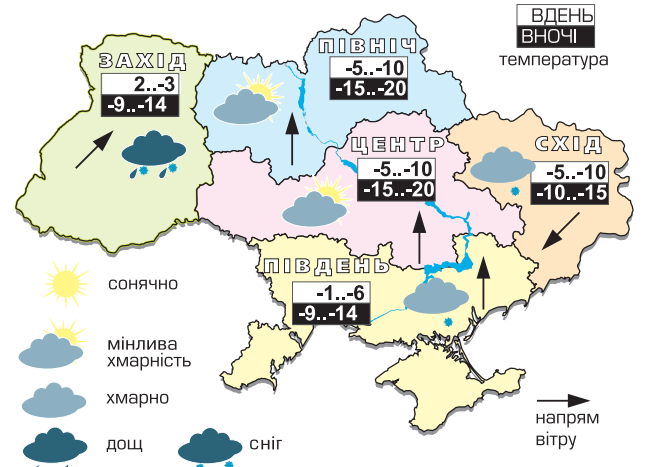
— Довідавшись про цей випадок, начальник управління МВС в області генерал-майор міліції Олександр

Михайлик вирішив особисто подякувати Олександрові Микитенку, Русланові Данівському, Сергієві Бойчуку та Артемові Соболю. Він прибув до школи і в урочистій обстановці нагородив чотирьох друзів цінними подарунками — мобільними телефонами, — розповів представ-

ник центру громадських зв'язків управління Міністерства внутрішніх справ у Чернігівській області Борис Кононенко.

А ще школа отримала потужний комп'ютер і 25 нових стільців, оскільки старі меблі вже не витримують жодної критики.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 18 ЛЮТОГО

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-15 -20	-5 -10	Черкаська	-15 -20	-5 -10
Житомирська	-14 -19	-4 -9	Кіровоградська	-15 -20	-4 -9
Чернігівська	-15 -20	-5 -10	Полтавська	-15 -20	-5 -10
Сумська	-15 -20	-5 -10	Дніпропетровська	-14 -19	-4 -9
Закарпатська	-9 -14	+2 -3	Одеська	-10 -15	-2 -7
Рівненська	-10 -15	+1 -4	Миколаївська	-10 -15	-2 -7
Львівська	-9 -14	+2 -3	Херсонська	-9 -14	-1 -6
Івано-Франківська	-10 -15	+2 -3	Запорізька	-9 -14	-1 -6
Волинська	-9 -14	+2 -3	Харківська	-10 -15	-5 -10
Хмельницька	-10 -15	+1 -4	Донецька	-9 -14	-4 -9
Чернівецька	-10 -15	+1 -4	Луганська	-10 -15	-5 -10
Тернопільська	-9 -14	+1 -4	Крим	-4 -9	-2 +3
Вінницька	-14 -19	-4 -9	Київ	-15 -17	-5 -7

Укргідрометцентр

Пенсіонери освоюють комп'ютер

Олександр ДАНИЛЕЦЬ, «Урядовий кур'єр»

ТУРБОТА. У Кременчуці цілеспрямовано навчають основам комп'ютерної грамотності людей пенсійного віку. Ази користування ПК та Інтернетом увели до навчальної програми Університету третього тисячоліття м. Кременчука. На двох його факультетах — історико-краєзнавчому та основ медицини і здорового способу життя — нині навчається близько ста пенсіонерів. За результатами попереднього анкетування, третина з них виявила бажання ознайомитися з комп'ютером. Прогресивні пенсіонери бажають іти в ногу з часом.

ОГОЛОШЕННЯ

Втрачені круглу печатку та прямокутний штамп Житлово-будівельного кооперативу «Річковик-2» (код 23697417, місцезнаходження: м. Київ, вул. М. Закревського, 85) вважати недійсними.

Втрачене свідоцтво про реєстрацію представництва ВАТ «Центренергомонтаж» (Республіка Білорусь) в Україні, місцезнаходження: Львів (реєстраційний № ГП-4144, Київ, 29 серпня 2008 року), за підписом заступника Міністра економіки України Н.Є.Бойцуна, вважати недійсним.

Шихаде Аммар Мухамед викликається 13 березня 2012 року о 13.30 год. до Керченського міського суду АРК (АРК, м. Керч, вул. Свердлова, 4, зал судового засідання № 5) як відповідач по цивільній справі за позовом Шихаде Наталлі Василівни до Шихаде Аммар Мухамед про позбавлення батьківських прав.

Відповідно до ч. 9 ст. 74 ЦПК України з опублікуванням оголошення про виклик до суду відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи.

Згідно з ч. 4 ст. 169 ЦПК України, у разі неявки відповідача у судові засідання на вказаний час чи неповідомлення про причини неявки справа розглядається за наявними в матеріалах справи доказами.

Суддя Ж. А. Муратова

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (пільговий)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Зоя РОМАН,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 253-72-91, 253-34-78, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 23493. Тираж 51081

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua